

DANILO CLEMENTONI

Skríženie s Nibiru

Dobrodružstvá
AZAKISA A PETRIHO

Danilo Clementoni

Skríženie S Nibiru

«Tektime S.r.l.s.»

Clementoni D.

Skríženie S Nibiru / D. Clementoni — «Tektime S.r.l.s.»,

ISBN 978-8-87-304336-2

ISBN 978-8-87-304336-2

© Clementoni D.

© Tektime S.r.l.s.

Содержание

Obsah	6
Ā#vod	8
PredchĀ;dzajĀ°ce udalosti	9
KozmickĀ; loĀ# Theos	10
Tell el-Mukayyar Ā#tek	12
KozmickĀ; loĀ# Theos Ā# Superfluidum	15
LeteckĀ; zĀ;kladĀ#a Camp Adder Ā#nik	17
KozmickĀ; loĀ# Ā# AkĀ#nĀ½ plĀ;n	20
New York Ā# Ostrov Manhattan	24
KozmickĀ; loĀ# Theos Ā# Dar	27
Nasiriya Ā# VeĀ#era	31
KozmickĀ; loĀ# Theos Ā# AdmirĀ;l	34
Nasiriya Ā# NĀ;strahy	39
KozmickĀ; loĀ# Theos Ā# Prezident	42
Конец ознакомительного фрагмента.	43

Danilo Clementoni

Skríženie s Nibiru

Dobrodružstvo; Azakisa a Petriho

Prírodný názov: Incrocio con Nibiru

Preložila: Janka Lopatňáková

Vydal: TeKtime ### www.traduzionelibri.it

Prábeh tejto knihy je vymyslený. Uvedené mená, osoby a organizácie sú plodom predstavivosti autora a slúžia na podporu autenticity prábehu. Akokoľvek analógia so skutočnými udalosťami alebo reálnymi osobami, živými či mŕtvymi, je úplne náhodná.

SKRÍŽENIE S NIBIRU

Copyright © 2015 Danilo Clementoni

1. vydanie: február 2015

Vydanie a vytlačenie na vlastné náklady

facebook: www.facebook.com/incrocioconnibiru

blog: dclementoni.blogspot.it

e-mail: d.clementoni@gmail.com

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie žiadnym spôsobom reprodukováť, mechanicky ani elektronicky, bez predchádzajúcej písomnej autorizácie vydavateľa, s výnimkou krátkych úryvkov slúžiacich na recenziu.

Toto je druhý diel série

Dobrodružstvo; Azakisa a Petriho ### Ak si chcete vychutnať všetky dobrodružstvo; tejto dvojice, skôr, než sa pustíte do tohto románu, odporúčam vám prečítať si najprv prvý diel s názvom ### Návrat ### (Pozn. autora)

Mojej manželke a môjmu synovi za ich trpezlivosť, ktorú mali so mnou a za všetky hodnotné odporúčania, ktorým pomohli, aby som sa zlepšil ja, aj tento román.

Mimoriadne poďakovanie patrú všetkým mojim priateľom, ktorým ma neustále podporovali a povzbudzovali v pokračovaní na tomto diele, ktorým by môžem, bez nich, nikdy neuvidelo svetlo sveta.

Rád by som poďakoval Janke Lopatňárovej, mojej prekladateľke, za spoluprácu, ako aj za nádej a profesionalitu venovanú tomuto prekladu.

Obsah

[Vod](#)
[Predchádzajúce udalosti](#)
[Kozmická loď Theos](#)
[Tell el-Mukayyar - útek](#)
[Kozmická loď Theos - Superfluidum](#)
[Letecký zázrak na Camp Adder - únik](#)
[Kozmická loď - Akčný plán](#)
[New York - Ostrov Manhattan](#)
[Kozmická loď Theos - Dar](#)
[Nasiriya - Veľera](#)
[Kozmická loď Theos - Admirál](#)
[Nasiriya - Nástrahy](#)
[Kozmická loď Theos - Prezident](#)
[Nasiriya - Hisham](#)
[Kozmická loď Theos - Návrat na Zem](#)
[Nibiru - Právy](#)
[Tell el-Mukayyar - Pasca](#)
[Nevada - Oblasť 51](#)
[Nibiru - Kolaudácia](#)
[Tell el-Mukayyar - Nepríjemná správa](#)
[Oblasť 51 - Kontakt](#)
[Nibiru - Zážitok cesty](#)
[Tell el-Mukayyar - Správa](#)
[Oblasť 51 - Ochranná opatrenia](#)
[Theos-2 - Kontakt so Zemou](#)
[Tell el-Mukayyar - Nehoda](#)
[Oblasť 51 - Tajná základňa](#)
[Tell el-Mukayyar - Maňa](#)
[Theos-2 - Asteroid](#)
[Oblasť 51 - Základy technológie](#)
[Nasiriya - Shani](#)
[Theos-2 - Váľpoť](#)
[Oblasť 51 - Koordináty](#)
[Nasiriya - Návrat do tábora](#)
[Theos-2 - Porucha](#)
[Oblasť 51 - Peniaze](#)
[Tell-el-Mukayyar - Návrat na základňu](#)
[Theos-2 - Prechádzka v kozme](#)
[Oblasť 51 - Projekt](#)
[Tell-el-Mukayyar - Zajatie](#)
[Theos-2 - Opravy](#)
[Oblasť 51 - Správa z lode Theos-2](#)
[Boston - Massachusetts General Hospital](#)
[Theos-2 - Hypotéza](#)
[Oblasť 51 - Nádej](#)

AtlantickÃ½ oceÃ½n â## Vylovenie
Theos-2 â## PlÃ½n â##Bâ##
OblasÅ¥ 51 â## Dohoda
KozmickÃ½ loÃ½ Theos â## Overenia
OblasÅ¥ 51 â## Priznanie
Theos-2 â## ObeÃ½nÃ½ drÃ½ha Zeme
OblasÅ¥ 51 â## Oslobodenie
Theos-2 â## Bod â##Xâ##
OblasÅ¥ 51 â## Riadenie evakuÃ½cie
Theos-2 â## PoslednÃ© overenia
Theos â## NovÃ© odhalenia
PlanÃ©ta Zem â## Kalifornia
Theos â## Newark v akcii
PlanÃ©ta Zem â## Reakcie
ObeÃ½nÃ½ drÃ½ha Zeme â## Kodon
Tell-el-Mukayyar â## LÃ°Ã½enie
LiteratÃ°ra

Ä#vod

DvanÄsta planÄta, Nibiru (PlanÄta prechodu), ako ju volali Sumeri, alebo Marduk (KrÄÄ¾ nebies), ako ju nazvali BabylonÄ#ania, je v skutoÄnosti kozmickÄ teleso obiehajÄce okolo nÄÄho slnka s dobou obehu 3 600 rokov. Jej obeÄ¾nÄ; drÄ;ha je znaÄ#ne elipsovÄ, retrogrÄdna (vzhÄ¾adom na ostatnÄ planÄty obieha okolo slnka v opaÄ#nom smere) a je veÄ¾mi naklonenÄ; vzhÄ¾adom na rovinu nÄ;ej slneÄ#nej sÄstavy.

KaÄ¾dÄ jej cyklickÄ pribliÄ¾enie takmer vÄ¾dy spÄsobilo v nÄ;ej slneÄ#nej sÄstave obrovskÄ medziplanetÄrne otrasy, ktorÄ spÄsobili nielen odchÄ½lky z obeÄ¾nÄ½ch drÄ;h zasiahnutÄ½ch planÄt, ale aj samotnÄ ich konformÄ;ciu. A prÄ;ve pri jednom z najbÄrlivejÄ;Äch prechodov bola majestÄtna planÄta Tiamat, ktorÄ; sa nachÄ;dzala medzi Marsom a Jupiterom, s hmotnosÄou dosahujÄcou takmer devÄÄnÄ;sobok aktuÄlnej hmotnosti Zeme, bohatÄ; na vodu a s jedenÄ;stimi druÄ¾icami, znÄ#enÄ; imponantnÄ½m nÄ;razom. Jedna zo siedmich druÄ¾Äc obiehajÄcich okolo planÄty Nibiru narazila do obrovskÄho telesa Tiamat a prakticky ho rozhodila na dve polovice, priÄ#om oba zvyÄky zaujali odliÄnÄ obeÄ¾nÄÄ drÄ;hy. Pri nasledujÄcom prechode (Ä¾druhÄ½ deÄ#Ä GenÄzy) zostÄ;vajÄce druÄ¾ice Nibiru dokonÄili dielo ÄpnlÄ½m znÄ#enÄm jednej z dvoch ÄastÄ-vytvorenÄ½ch pri prvom nÄ;raze. Ä#asÄ Älomkov vznikajÄcich pri mnohÄ½ch nÄ;razoch vytvorila to, Ä#o dnes nazÄ½vame Ä¾PÄ;smo planÄtokÄ¾Ä alebo Ä¾KovanÄ½ nÄ;ramokÄ¾Ä, ako ho volali Sumeri. InÄÄ Älomky boli zase zaÄ#lenenÄÄ do drÄ;h blÄzkých planÄt. Bol to predvÄ;etkÄ½m Jupiter, ktorÄ½ zachytil vÄÄÄÄ;inu Älomkov, ÄÄm si znaÄ#ne zväÄÄÄ;il svoju hmotu.

DruÄ¾ice, ktorÄ sa podieÄ¾ali na katastrofe, vrÄ;tane tÄ½ch, ktorÄ preÄ¾ili z planÄty Tiamat, boli vÄÄÄÄ;inou Ä¾odhodenÄÄÄ na externÄÄ obeÄ¾nÄÄ drÄ;hy a vytvorili telesÄ, ktorÄ dnes poznÄ;me ako Ä¾komÄtyÄ¾Ä. TÄ; Ä#asÄ, ktorÄ; preÄ¾ila aj druhÄ½ prechod, sa zase umiestnila na stabilnej obeÄ¾nej drÄ;he medzi Marsom a VenuÄ;ou, zobrala si so sebou poslednÄ zostÄ;vajÄcu druÄ¾icu a vytvorila tak zostavu, ktorÄ dnes poznÄ;me pod menom Zem so svojÄm nerozluÄ#nÄ½m spoÄ#nÄkom Mesiacom.

Jazvu spÄsobenÄ kozmickÄ½m nÄ;razom, ku ktorÄmu doÄ;lo pribliÄ¾ne pred 4 miliardami rokov, vidno Ä#iastoÄ#ne eÄ;te aj dnes. ZbrÄ;zdennÄ Ä#asÄ planÄty v sÄÄ#asnosti Äplne zakrÄ½va voda, ktorÄ; sa dnes volÄ; TichÄ½ oceÄ;n. Ten zaberÄ; pribliÄ¾ne tretinu zemskÄho povrchu, Ä#o je viac ako 179 miliÄ³nov kilometrov Ä;tvorcovÄ½ch. Na celej tejto obrovskej ploche sa prakticky nenachÄ;dzajÄ Ä¾iadne suchÄÄ miesta, iba obrovskÄ; roklina siahajÄca do hÄbok viac ako desaÄÄ kilometrov.

Nibiru sa v sÄÄ#asnosti svojou konformÄ;ciou veÄ¾mi podobÄ; Zemi. Dve tretiny jej povrchu pokrÄ½va voda, zvyÄok zaberÄ; jedinÄ½ kontinent, ktorÄ½ sa rozprestiera zo severu na juh, a jeho celkovÄ; plocha presahuje 100 miliÄ³nov Ä;tvorcovÄ½ch kilometrov. NiektorÄ-jej obyvatelia uÄ¾ stÄ;tisÄce rokov vyuÄ¾ÄvajÄ cyklickÄ pribliÄ¾ovanie sa ich planÄty k nÄ;ej. Systematicky nÄ;s navÄ;tevovali a pri kaÄ¾dej svojej nÄ;vÄ;teve ovplyvnili kultÄru, poznatky, technolÄgiu a dokonca samotnÄ evolÄciu Ä¾udskej rasy. NaÄ; predkovia im dÄ;vali rÄzne menÄ; ale snÄ;Ä# najvhodnejÄ;ie meno pre nich bolo odjakÄ¾iva Ä¾BohoviaÄ¾Ä.

Predchádzajúce udalosti

Azakis a Petri, dvaja sympatickí a nerozluční mimozemšťania, hrdinovia tohto dobrodružstva, sa vrátili na planétu Zem po uplynutí ich jedného roka (3 600 pozemských rokov). Ich úlohou bolo znovu získať vešmi vzácny náklad, ktorého pre poruchu ich prepravného systému museli pri svojej predchádzajúcej návšteve a nešťakane nechať na Zemi. Tentokrát však našli ústredie vešmi zmeneného. Zvyky, spoločnosť, kultúra, technológia, komunikačný systém, zbrane, to všetko bolo úplne iné ako predtým.

Pri svojom príchode sa stretli s dvojicou pozemšťanov: s doktorkou Elisou Hunterovou a s plukovníkom Jackom Hudsonom, ktorí ich prijali s obrovským nadšením a po nespočetných nešťastných udalostiach im pomohli splniť ich hŕbkivú úlohu.

To, ako však dvaja mimozemšťania nemali vôbec chuť oznámiť svojim dvom novým pozemským priateľom bolo, že sa obrovskou rýchlosťou približovala ich rodná planéta Nibiru, ktorá sa o sedem pozemských dní mala skrútiť s orbitou Zeme. Podľa pôvodného, ktorého urobili Starejnovia, jeden zo siedmich satelitov ich rodnej planety by mal zavadiť o Zem a spoločne tak sčri prevrátnych klimatických zmien, porovnaných so zmenami pri predchádzajúcom prechode, ktorí boli zhrnuté do jediného slova: Potopa.

V prvej časti príbehu (Návrat do Dobrodružstva Azakisa a Petriho) sme ich všetkých štyroch nechali v majestvej kozmickej lodi Theos a práve tam sa vrátili, aby sme nadviazali v rozprávaní o nových, fantastických dobrodružstvách.

â##Ako som povedal uÅ¾ predtÄ½m,â## odpovedal Azakis, â##Nibiru sama osebe pre vÄ½s nie je veÅ¾mi nebezpeÄ½nÄ½. SkÄ½r Kodon, ktorÄ½ sa letmo dotkne Zeme, Ä½Ä½ narobÄ½ Ä½arapatu.â## EÄ½te viac pribliÄ½il model a ukÄ½zal im simulÄ½ciu pohybu satelitu vo chvÄ½li najvÄ½Ä½ieho pribliÄ½enia k obeÄ½nej drÄ½he Zeme. â##Toto bude chvÄ½Ä½a maximÄ½nej gravitaÄ½nej prÄ½Ä½ivosti medzi oboma kozmickÄ½mi telesami. Kodon preletÄ½ vo vzdialenosti iba 200 000 kilometrov od vaÄ½ej planÄ½ty.â##

â##Do hÄ½ja,â## zvolala Elisa, â##tak to je fakt o vlas!â##

â##PoslednÄ½krÄ½t,â## pokračoval Azakis, â##presne pred dvoma cyklami, preletel vo vzdialenosti pribliÄ½ne 500 000 kilometrov a vÄ½etci vieme, Ä½o dokÄ½zal.â##

â##Ä½no, slÄ½vnu potopu.â##

Jack stÄ½l s rukami skrÄ½Ä½enÄ½mi za chrbtom a mierne sa pohoÄ½val prenÄ½Ä½ajÄ½c vÄ½hu zo Ä½piÄ½iek na pÄ½ty a naopak. Naraz veÅ¾mi vÄ½Ä½nym hlasom preruÄ½il ticho slovami: â##UrÄ½ite nie som odbornÄ½kom v tejto tÄ½me, ale mÄ½m obavy, Ä½e Ä½iadna pozemskÄ½ technolÄ½gia nedokÄ½Ä½e urobiÄ½ niÄ½, aby zabrá½nila takejto obrovskej katastrofe.â##

â##MoÅ¾no by sme mohli pouÄ½iÄ½ na odklon rakety s jadrovÄ½mi hlavicami,â## odvÄ½Ä½ila sa povedaÄ½ Elisa.

â##To sa deje iba vo vedecko-fantastickÄ½ch filmoch,â## usmial sa Jack. â##A potom, aj za predpokladu, Ä½e by sa vektory takÄ½hoto typu dostali aÅ¾ na Kodon, budeme riskovaÄ½, Ä½e satelit rozdrobÄ½me na tisÄ½ kusov a spÄ½sobÄ½me tak dÄ½Ä½ meteoritov. No a to by bol skutoÄ½ne koniec.â##

â##PrepÄ½Ä½te,â## povedala Elisa obrÄ½tiac sa k dvom mimozemÄ½Ä½anom. â##Nepovedali ste predtÄ½m, Ä½e ako vÄ½menu za nÄ½Ä½; â##veÅ¾mi vzÄ½cny plastâ## by ste nÄ½m pomohli vyrieÄ½iÄ½ to absurdnÄ½ situÄ½ciu? DÄ½fam, Ä½e skutoÄ½ne mÄ½te nejakÄ½ dobrÄ½ nÄ½pad, ako nÄ½s podrÄ½aÄ½, ak nie, tak je s nami koniec.â##

Petri, ktorÄ½ aÅ¾ doteraz ostal ticho v Ä½stranÄ½-, podiÄ½iel s miernym Ä½smevom k trojrozmernÄ½mu scenÄ½ru v miestnosti. Po rÄ½chlom pohybe jeho pravej ruky sa zjavilo akÄ½si obrovskÄ½ striebriÄ½ plÄ½vacie koleso. PribliÄ½il sa k nemu ukazovÄ½kom a presunul ho tak, aby sa dostal presne do stredu vzdialenosti medzi Zemou a Kodonom, a potom povedal: Toto by mohlo byÄ½ rieÄ½enie.â##

Tell el-Mukayyar â## Ā#tek

V stane â## laboratĀ³riu sedeli naĀ; i dvaja faloĀ; nĀ beduĀni, ktorĀ sa pokĀ^osili ukradnĀ^o Ā^o Ā dvom mimozemĀ; Ā^oanom ich â##vzĀ; cny nĀ; kladâ## z ich karga modulu. Mali zapchatĀ^o Ā^osta a boli pevne priviazanĀ k barelu plnĀ^omu paliva. Sedeli na zemi, chrbtami opretĀ^o o Ā^oĀ³kĀ¹/₂ kovovĀ¹/₂ sud na vzĀ; jomne protiĀ³ahlĀ¹/₂ch stranĀ; ch, takĀ³e pozerali opaĀⁿĀ¹/₂mi smermi. Pred stanom bol na strĀ; Ā³i jeden z doktorkinĀ¹/₂ch pomocnĀkov, ktorĀ¹/₂ z Ā^oasu na Ā^oas nazrel dnu, aby skontroloval situĀ; ciu.

ChudĀ; Ā z tĀ¹/₂ch dvoch takmer nevlĀ; dal dĀ¹/₂chaĀ^o od obrovskej bolesti, pretoĀ³e mal urĀ#ite zlomenĀ¹/₂ch pĀ; r rebier po plukovnĀkovom kopnutĀ do boku, no aj tak sa neprestĀ; val ani na chvĀ³ku obzeraĀ^o a hĀ³adaĀ^o Ā#okoĀ³vek, Ā#o by mu pomohlo oslobodiĀ^o sa.

Cez maliĀ#kĀ^o dierku na stene prenikalo do stanu nesmelĀ^o popoludĀ#ajĀ; ie svetlo, ktorĀ^o v teplom a praĀ; nom vzduchu vykresĀ³ovalo tenkĀ¹/₂ lĀ^oĀ#. Tento lĀ^oĀ# vytvĀ; ral na zemi maliĀ#kĀ^o bielu elipsu, ktorĀ; sa veĀ³mi pomaly pribliĀ³ovala k vĀ^ozĀ#om. ChudĀ¹/₂, takmer hypnotizovanĀ¹/₂ sledoval tĀ^oto svetlĀ^o Ā; kvrnu, no zrazu ho neĀ#akanĀ¹/₂ zĀ; blesk svetla preniesol do skutoĀ#nosti. PravĀ¹/₂m okom zachytil, pribliĀ³ne meter od seba, ako sa v piesku zalesklo nieĀ#o kovovĀ^o. PootoĀ#il hlavu, aby uvidel lepĀ; ie, Ā#o sa to vynorilo z piesku, ale nevidel dobre. SkĀ^osil teda natiahnúĀ^o nohu tĀ¹/₂m smerom, ale straĀ; nĀ^o pichnutie v boku mu pripomenulo stav jeho rebier a tak sa rozhodol nepokĀ^oĀ; aĀ^o osud. Myslel si, Ā³e aj tak by sa k tomu predmetu pravdepodobne nedostal, preto sa pokĀ^osil cez kolĀk v Ā^ostach zaĀ; epkaĀ^o:
â##Hej, Ā³ijeĀ; eĀ; te?â##

TlsĀ^ooch na tom urĀ#ite nebol lepĀ; ie. Potom, Ā#o ho Petri vyhodil do vzduchu, sa mu na pravom kolene vytvorila obrovskĀ; modrina, mal hrĀ#u na Ā#ele, pravĀ^o plece ho nenormĀ; lne bolelo a pravĀ^o zĀ; pĀ^ostie mal napuchnutĀ^o ako balĀ³n.

â##MyslĀm, Ā³e hej,â## hlesol cez zapchatĀ^o Ā^osta aj tento.

â##Chvalabohu. UĀ³ som na teba niekoĀ³kokrĀ; t volal, ale neodpovedal si. UĀ³ som sa bĀ; l.â##

â##Asi som odpadol. Hlava mi ide prasknĀ^oĀ^o.â##

â##MusĀme sa odtiaĀ³ bezpodmieneĀ#ne nejako dostaĀ^o,â## povedal rozhodne chudĀ¹/₂.

â##Ako si na tom ty? NiĀ# zlomenĀ^o?â##

â##BojĀm sa, Ā³e mĀ; m pĀ; r zlomenĀ¹/₂ch rebier, ale nejak to zvlĀ; dnem.â##

â##Ako to, Ā³e nĀ; s tak prekvapili?â##

â##Teraz sa uĀ³ na to vykaĀ; li, inĀ; Ā# uĀ³ nebude. SnaĀ³me sa radĀ; ej uvoĀ³niĀ^o.

Pozri sa na svoju Ā³avĀ^o stranu, tam, kde dopadĀ; ten slneĀ#nĀ¹/₂ lĀ^oĀ#.â##

â##NevidĀm niĀ#,â## odpovedal tlsĀ^ooch.

â##Je tam nieĀ#o zahrabanĀ^o. VyzerĀ; to na nieĀ#o kovovĀ^o. SkĀ^os, Ā#i sa k tomu nedostaneĀ; nohou.â##

NeĀ#akanĀ¹/₂ zvuk otvĀ; rajĀ^oceho sa zipsu preruĀ; il ich operĀ; ciu. PomocnĀk na strĀ; Ā³i nahliadol dnu. TlsĀ^ooch znovu predstieral, Ā³e je eĀ; te v bezvedomĀ-, druhĀ¹/₂ ostal Ā^oplne nehybnĀ¹/₂. MuĀ³ krĀ; tko skontroloval pohĀ³adom vĀ^ozĀ#ov, vĀ; jetky prĀstroje vnĀ^otri stanu a potom sa so spokojnĀ¹/₂m vĀ¹/₂razom na tvĀ; ri znovu stiahol a zatvoril zips na vchode.

Dvaja ostali chvĀ³u nehybnĀ-, o chvĀ³u zaĀ#al ako prvĀ¹/₂ rozprĀ; vaĀ^o tlstĀ¹/₂:
â##Takmer nĀ; s pristihol.â##

â##Tak videl si to? DostaneĀ; sa k tomu?â##

â##Ā#no, teraz som videl. PoĀ#kaj, skĀ^osim.â##

TlstĀ¹/₂ faloĀ; nĀ¹/₂ beduĀn sa zaĀ#al kĀ¹/₂vaĀ^o zo strany na stranu a snaĀ³il sa uvoĀ³niĀ^o Ā^o trochu lano, ktorĀ¹/₂m bol zviazanĀ¹/₂, potom zaĀ#al Ā#o najviac naĀ^oahovaĀ^o Ā³avĀ^o nohu

smerom k predmetu v piesku. Takmer ho dosiahol. Zašal hãbiã opãtkom a odkryl ãasã predmetu.

ãããVyzerã; to ako kelãa.ããã

ãããTak to musã byã Trowel Marshalltown. To je obã¾ãbenã½ nã; stroj archeolã³gov na ã;krabanie terã©nu, keã hã¾adajã° starã© ã#repy. Doã#iahneã; na ã#u?ããã

ãããNie, nedoã#iahnem.ããã

ãããKeby si sa prestal napchã;vaã, tak by si sa moã¾no hã½bal lepã;ie, si fakt tuã#nã½ ako brav.ããã

ãããã#o s tã½m mã; moja statnã; postava?ããã

ãããHã½b sa, ty ããstatnã; postavaããã a vyhrab tã° kelã#u, ak nie, uvidãã;ã, ã¾e v ã;reã;te schudneã; veã¾mi rã½chlo.ããã

Tlã½ si v tom okamihu predstavil nechutnã° a pã;chnucu stravu. Pri predstave toho hroznã©ho obrazu pozbieral vã;etky sily, v ktorã© uã¾ ani nedã°fal. Napol sa a ã#o najviac vysunul nohu. Z pleca mu vystrelila prudkã; bolesã; aã¾ do mozgu, ale nedbal na to. Rozhodnã½m pohybom kopol opãtkom aã¾ za kelã#u a eã;te jednã½m pohybom nohy ju pritiahol k sebe.

ãããMã;m ju!ããã zakriã#al, aj keã# to so zapchatã½mi ã°stami to vyznelo len ako smieã;ne zaã;kriekanie.

ãããBuã# ticho, ty truã¾o sprostã½! ã#o reveã;? Chceã;, aby sa vrã;tili tã dvaja fanatici a zmastili nã;s eã;te raz?ããã

ãããPrepã;ã#,ããã odpovedal krotko tã;och. ãããAle doã#iahol som na ã#u a mã;m ju.ããã

ãããNo vidãã;ã, keã# sa posnaã¾ãã;ã, tak aj nieã#o dokã;ã¾eã;. Mala by byã ostrã;. Dokã;ã¾eã; prerezaã; tie prekliate lanã;?ããã

Tã;och uchytil rukovãã nã; stroja zdravou rukou, pridrã¾al si ju tak, aby ju ostrãm priblã¾il k lanã;m a zašal ã#ou pohybovaã; tak, aby sa lanã; rozstrapkali na ostrã-.

ãããAk by sme sa aj vyslobodili,ããã zašal poã;epky tã;och, ãããako sa odtiaã¾ ostaneme? Tã;bor je plnã½ ã¾udã a je eã;te deã#. Dã°fam, ã¾e mã;ã;ã; nejakã½ plã;n.ããã

ãããJasnã©, ã¾e mã;m. Nie som snã;ã# ja mozgom naã;ej dvojice?ããã ozval sa hrdo chudã½. ãããZatiaã¾ ã#o ty si pokojne spinkal, ja som analyzoval situã;ciu a myslãm, ã¾e viem, ako sa odtiaã¾ dostaã;.ããã

ãããSom samã© ucho,ããã odvetil druhã½ a pokračoval v prã;ci na lanã;ch.

ãããTen, ã#o strã;ã¾i, nakukne vã¾dy po pribliã¾ne desiatich minã°tách a tento stan je ã°plne na konci, na vã½chodnom kraji tã;bora.ããã

ãããA ã#o s tã½m?ããã

ãããJe toto moã¾nã©? Nechã;pem ako som si ã;ãa mohol vybraã; pre tã°to robotu? Fantã;zia a inteligencia na ã°rovni amã©by, a to eã;te dã°fam, ã¾e sa amã©by neurazia.ããã

ãããAby som pravdu povedal,ããã odvetil tã;och, ãããbol som to ja, kto si vybral teba, keã#ã¾e ã°loha bola zverenã; mne.ããã

ãããDokã;zal si sa oslobodiã;ããã zmenil tã©mu chudã½, pretoã¾e sa mu diskusia prestã;vala pã;ã#iã;, hlavne preto, ã¾e jeho kolega mal skutoã#ne pravdu.

ãããPoã#kaj, eã;te chvã¾ku, ale myslãm, ã¾e to pã;jde.ããã

A skutoã#ne, lano, ktorã© ich drã¾alo priviazanã½ch k sudu, sa so suchã½m prasknutãm pretrhlo a bruã;isko tuã#nã©ho znovu nabralo svoj obvyklã½ tvar.

ãããA je to,ããã ozval sa spokojnã½ tã;och.

ãããVã½borne. Teraz eã;te nechajme lano tak, kã½m sa znovu neobjavã strã;ã¾ca. Musã-me sa tvã;riã;, ã¾e je vã;etko tak ako predtã½m.ããã

ãããDobre, budem sa tvã;riã;, ã¾e eã;te spãm.ããã

Nemuseli Ä#akaÄ¥ dlho. Po pÄ;r minÄºtách doktorkin pomocnÄk nakukol do stanu. Ako zvyÄ#ajne vÄ;jetko zbeÄ¾ne skontroloval, a keÄ#Ä¾e nezbadal niÄ# nezvyÄ#ajnÄ©, znovu zavrel zips a vrÄ;til sa do tieÄ#a na verande, uÄ;Ä¾al si cigaretu a pokojne si ju zapÄ;jilil.

Ä##Teraz,Ä## povedal chudÄ½, Ä##hÄ½bme sa.Ä##

VzhÄ¾adom na ich zranenia to bola nÄ;roÄ#nejÄ;jia Äºloha, ako si spoÄ#iatku mysleli, ale po niekoÄ¾kÄ½ch stonoch a mnohÄ½ch nadÄ;vkach stÄ;li obaja na nohÄ;ch.

Ä##Daj mi kelÄ#u,Ä## nariadil chudÄ½, len Ä#o si uvoÄ¾nil Äºsta. BolestnÄ© pichanie v pravom boku mu brÄ;nilo vo voÄ¾nom pohybe, ale keÄ# si rukou pridÄ#Ä¾al boÄ¾avÄ© miesto, mal pocit, Ä¾e bolesÄ¥ trochu poÄ¾avovala. NiekoÄ¾kÄ½mi krokmi sa dostal k stene stanu oproti vchodu, kÄ¾akol si na kolenÄ; a pomocou Trowel Marshalltown prepichol plachtovinu. OstrÄ; Ä#epeÄ¾ prerezala plÄ;tno ako keÄ# sa nÄ'Ä¾ zareÄ¾e do masla. Na vÄ½chodnej stene sa objavila pribliÄ¾ne desaÄ¥ centimetrovÄ; Ä;kÄ;ra. ChudÄ½ sa k nej pribliÄ¾il a vyzeral von. Ako predpokladal, nebol tam nikto. Iba v diaÄ¾ke, niekoÄ¾ko stovÄ;k metrov pred nimi, sa Ä#rtali ruiny starovekÄ©ho mesta, kde predtÄ½m schovali dÄ¾Äp, ktorÄ½ im mal poslÄºÄ¾iÄ¥ na Äºtek s ukradnutou korisÄ¥ou.

Ä##Nikto,Ä## povedal, kÄ½m kelÄ#ou rozÄ;jiroval otvor aÄ¾ po zem. Ä##Ideme,Ä## a vsunul sa do otvoru.

Ä##Mohol si tu urobiÄ¥ aj trochu vÄºÄ#Ä;jiu dieru, nie?Ä## hundral tlaÄ¥och a s funenÄ-m a stonanÄm sa predieral aj on von.

Ä##HÄ½b sa, teraz musÄme odtiaÄ¾ Ä#o najskÄ'r vypadnÄºÄ¥.Ä##

Ä##VeÄ# sa ledva hÄ½bem, neviem vÄ'bec chodiÄ¥.Ä##

Ä##PoÄ#, ponÄ;hÄ¾aj sa a uÄ¾ prestaÄ# fÄ#ukaÄ¥. Nezabudni, Ä¾e ak odtiaÄ¾ nevypadneme, pÄ;r rokov v base mä;me viac ako istÄ½ch.Ä##

Slovo Ä##basaÄ## dokÄ;zala tomu tlstÄ©mu vÄ¾dy dodaÄ¥ sÄl. Bez slova a trpiac iÄ;jiel za kolegom, ktorÄ½ sa prikrÄ;jdal k ruinÄ;jm.

MuÄ¾a na strÄ;Ä¾i prebral aÄ¾ rev motora. EÄ;te chvÄ¾ku pozeral na cigaretu, kÄ½m si uvedomil, Ä¾e sa nieÄ#o deje a tak takmer dofajÄ#enÄº cigaretu prudkÄ½m gestom odhodil. RÄ½chlo voÄ;jiel do stanu, takmer neveril vlastnÄ½m oÄ#iam: vÄºzni tam uÄ¾ neboli. VedÄ¾a suda na palivo ostalo iba lano a trochu Ä#alej dve handry, ktorÄ½mi mali vÄºzni upchatÄ© Äºsta. Na stene oproti vchodu veÄ¾kÄ;j diera siahajÄºca aÄ¾ po zem.

Ä##Hisham, chlapi!Ä## skriÄ#al z plnÄ©ho hrdla. Ä##VÄºzni uÄ;jli!Ä##

KozmickÁ; loÄ# Theos ä## Superfluidum

Obraz predmetu, ktorÁ½ Petri umiestnil do priestoru medzi Kodon a Zem, oboch pozemÁ; Á
Ÿanov Á°plne ohromil.

â##A toto mÁ; byÁŸ Ä#o?â## opÁ½tala sa zvedavo Elisa, ktorÁ; sa pribliÁ¾ovala, aby si
neznÁ;my predmet prezrela zblÁzka.

â##EÁ;te sme tomu nedali oficiÁ;lyne meno.â## Petri preniesol ten zvlÁ;Á;tny predmet do
popredia a, pozerajÁ°c na doktorku, dodal, â##moÁ¾ano by si to mohla pomenovaÁŸ ty.â##

â##KeÄ# mi vysvetlÁ; Ä#o to je a na Ä#o slÁ°Á¾ai, moÁ¾ano by som aj mohla skÁ°siÁ
Ÿ.â##

â##NaÁ;vedci sa venujÁ° tomuto projektu uÁ¾ dosÁŸ dlho.â## Petri si skrÁ¾il ruky
za chrbtom a zaÄ#al sa pomaly prechÁ;dzáŸ po miestnosti. â##Toto zariadenie je vÁ½sledkom
sÁ°rie Á;tÁ°diÁ-, ktorÁ©, aspoÄ# Ä#iastoÄ#ne, presahujÁ° moje vedeckÁ© kompetencie.â##

â##A mÁ°Á¾em vÁ;s uistiÁŸ, Á¾e sÁ° Ä#alekosiahle,â## dodal Azakis a potÁ¾apkal
priateÁ¾a po pleci.

â##StruÄ#ne povedanÁ©, je to urÁ#itÁ½ antigravitaÄ#nÁ½ systÁ©m. ZakladÁ; sa na
princÁpe, ktorÁ½ je, ako som uÁ¾ povedal, zatia¾ vo fÁ;ze vÁ½skumov, ale ktorÁ½ sa mÁ
Á¾em pokÁ°siÁŸ opÁsaÁŸ niekoÁ¾kÁ½mi jednoduchÁ½mi vetami.â##

â##MyslÁm, Á¾e by to bolo uÁ¾itoÄ#nÁ©,â## poznamenala Elisa. â##NezabÁ°daj, Á¾e
patrÁme k druhu, ktorÁ½ sa, v porovnaní s vami, mÁ°Á¾e povaÁ¾ovaÁŸ za nedostatoÄ#ne
vyvinutÁ½.â##

Petri mierne prikÁ½vol. PristÁ°pil bliÁ¾Á;je k trojrozmernÁ©mu modelu zvlÁ;Á;tného
predmetu a pokojne pokračoval s vysvetlÁ°ovanÁm. â##Toto tu, Ä#o si predtÁ½m nazvala
â##plÁ;vacie kolesoâ## sa v geometrii nazÁ½va toroid. RÁ°rkovitÁ½ prstenec je dutÁ½, zatia¾
Ä#o to, Ä#o by sme mohli nazvaÁŸ ako â##diera v stredeâ## obsahuje hnacÁ a riadiaci
systÁ©m.â##

â##Zatia¾ vÁ;etko jasnÁ©,â## povedala Elisa, stÁ;le viac vzruÁ;enÁ;.

â##VeÁ¾mi dobre. Teraz sa pozrieme na princÁp fungovania systÁ©mu.â## Petri pootoÄ#il
model toroidu a ukÁ;zal im vnÁ°ornÁ½ prierez. â##Prstenec sa naplnÁ plynom, zvyÄ#ajne je
to istÁ½ izotop hÁ©lia, vychladenÁ½m na teplotu blÁzku absolÁ°nej nule, kedy plyn zmenÁ-
skupenstvo a premenÁ sa na kvapalinu s veÁ¾mi Á;pecifickÁ½mi vlastnosÁŸami. Prakticky
moÁ¾ano povedaÁŸ, Á¾e jej viskozita bude takmer nulovÁ;, takÁ¾e teÄ#ie bez toho, Á¾e by
vznikalo nejakÁ© trenie. My tÁ°to vlastnosÁŸ volÁ;me supertekutosÁŸ.â##

â##PoÄ#kaj, zaÄ#Ä#nam strÁ;caÁŸ sÁ°vislosti,â## podotkla smutne Elisa.

â##Tak eÁ;te jednoduchÁ;je. Tento plyn v kvapalnom stave, vhodne podnecovanÁ½
Á;truktÁ°rou prstenca, sa dokÁ;Á¾e pohybovaÁŸ vnÁ°tri bez najmenÁ;Ä#ch problÁ©mov,
rÁ½chlosÁŸou pribliÁ¾ujÁ°cou sa rÁ½chlosti svetla, priÄ#om si dokÁ;Á¾e udrÁ¾aÁŸ tÁ°to
rÁ½chlosÁŸ teoreticky nekoneÄ#nÁ° dobu, teda, dÁ; sa povedaÁŸ, Á¾e navÁ¾dy.â##

â##Á°Ä#asnÁ©,â## poznamenal Jack, ktorÁ½ nechcel stratiÁŸ ani slabiku z
vysvetlÁ°ovania.

â##Dobre, myslÁm, Á¾e som to pochopila,â## dodala Elisa. â##Ale ako dokÁ;Á¾e tÁ;to
zostava pÁ°sobiÁŸ proti vzÁ;jomnej gravitaÄ#nej prÁ°Ä#Ä#livosti medzi dvoma planÁ©tami?
â##

â##Tu sa veci znaÄ#ne komplikujÁ°,â## odpovedal Petri. â##Povedzme, Á¾e rotÁ;cia
superfluida rÁ½chlosÁŸou blÁzku rÁ½chlosti svetla generuje zakrivenie Ä#asopriestoru, kontinua
okolo neho, Ä#o spÁ°sobuje antigravitaÄ#nÁ½ Ä#Ä#inok.â##

â##Do prdele,â## zvolala Elisa. â##MÁ°j staruÄ#kÁ½ profesor fyziky sa bude urÁ#ite
obracaÁŸ v hrobe.â##

â##A nielen on, moja drahÃ;â## dodal plukovnÃk. â##Ak som to pochopil sprÃ;vne, tÃ-to dvaja pÃ;ni sa nÃ;m snaÃ¼ia vysvetliÃ¥, Å¼e musÃme prehodnotiÃ¥ niektorÃ© teÃ³rie a koncepty, ktorÃ© sa naÃ;i vedci snaÃ¼ili analyzovaÃ¥ a Å¼udovaÃ¥ celÃ½ svoj Å¼ivot. PrincÃp proti gravitÃ;cii bol teoreticky preskÃmanÃ½ uÃ¼ niekoÃ¼kokrÃ;t, ale nikto ho nikdy skutoÃ#ne nedokÃ;zal. Tu, pred nami,â## a ukÃ;zal prstom na zvlÃ;Ã;tny predmet, â##mÃ;me koneÃ#ne dÃ´kaz o tom, Å¼e je to skutoÃ#ne moÃ¼nÃ©.â##

â##Ja by som nerobil nÃ;hle uzÃ;very,â## povedal Azakis, schladiac tak plukovnÃkovo nadÃ;enie. â##MusÃm vÃ;m povedaÃ¥, Å¼e s touto vecou sme nikdy nerobili pokusy na objektoch s rozmermi dosahujÃºcimi veÃ¼kosÃ¥ planÃ©t, lepÃ;ie povedanÃ©, vyskÃ;jali sme to pred dvoma cyklami, ale nedosiahli sme vÃ½sledky, akÃ© sme si predstavovali. Okrem toho, mohli by sa vyskytnÃº neoÃ#akÃ;vanÃ© udalosti a â#!â##

â##Ako vÃ¼dy, len kuvikÃ;Ã;â## povedal Petri, preruÃ;iac svojho kamarÃ;ta. â##Mechanizmus bol dokÃ;zanÃ½ uÃ¼ niekoÃ¼kokrÃ;t. Aj naÃ;a loÃ# v podstate Ä#iastoÃ#ne vyuÃ¼Ãva tento princÃp na svoj pohon. BuÃ#me optimistickÃ-.â##

â##Ä#alÃ;Ãm dÃ´vodom je, Å¼e vlastne nemÃ;me alternatÃvy, alebo sa mÃ½lim?â## opÃ½tala sa skleslo Elisa.

â##NaneÃ;Ã¥astie, myslÃm, Å¼e skutoÃ#ne nemÃ;me alternatÃvy,â## odpovedal neveselo Petri a mierne sklonil hlavu. â##Jedinou vecou, ktorej sa skutoÃ#ne obÃ;vam, je, Å¼e vzhÃ¼dom na malÃ© rozmery nÃ;Ã;ho toroidu nedokÃ;Ã¼eme Åºplne absorbovaÃ¥ vÃ;etky ÅºÃ#inky gravitaÃ#nÃ©ho priÃ¥ahovania a urÃ;itÃ; Ä#asÃ¥ gravitÃ;cie aj tak dokÃ;Ã¼e vykonaÃ¥ svoje dielo.â##

â##ChceÃ; tÃ½m povedaÃ¥, Å¼e tÃ;to vec by aj tak nestaÃ#ila na zabrÃ;nenie katastrofe? â## opÃ½tala sa Elisa pribliÃ¼ujÃºc sa k mimozemÃ;Ã¥anovi.

â##MoÃ¼no nie Åºplne,â## odpovedal Petri a o krÃ;Ã#ik ustÃºpil. â##Z mojich vÃ½poÃ#tov vyplÃ½va, Å¼e z tejto pasce by mohlo uniknÃºÃ¥ pribliÃ¼ne desaÃ¥ percent gravitÃ³nov.â##

â##TakÅ¼e by to mohla byÃ¥ nakoniec aj tak zbytoÃ#nÃ; nÃ; maha?â##

â##Nie, to vÃ´bec nie,â## odpovedal Petri. â##ZnÃ¼ime ÅºÃ#inky o devÃ¼desiat percent. Budeme musieÃ¥ zvlÃ;dnuÃ¥ iba mÃ;lo.â##

â##Nazveme to â##Newarkâ##,â## povedala spokojne Elisa. â##A teraz do roboty, sedem dnÃ ubehne ako voda.â##

Letecká; zÁ;kladÁ#a Camp Adder â## Á#nik

Dve zvlÁ;Á;ne osoby, eÁ;te stÁ;le obleÁ#enÁ© ako beduÁni, prÁ;ve voÁ;li do svojej skrÁ½Á;e v meste, keÁ# ich pozornosÁ¥ upÁ°tal slabÁ½ preruÁ;ovanÁ½ zvuk z laptopu, ktorÁ½ ostal zapnutÁ½ na stole v obÁ½vaÁ#ke.

â##Kto to je, doÁ#erta?â## opÁ½tal sa podrÁ;Á¼dene chudÁ½.

TlsÁ¥och, Á#Ám Á#alej, tÁ½m viac krÁvajÁ°ci, sa priblÁ¼il k poÁ#ÁtaÁ#u, a po zadanÁ-komplikovanÁ©ho hesla, povedal â##Je to sprÁ;va zo zÁ;kladne.â##

â##BudÁ° chcieÁ¥ poznaÁ¥ vÁ½sledky operÁ;cie.â##

â##Daj mi sekundu, aby som to dekodifikoval.â##

Na obrazovke sa najprv zjavili nezrozumiteľnÁ© znaky, potom, po zadanÁ kombinÁ;cie kÁ³dov sa zaÁ#ala pomaly zobrazovaÁ¥ sprÁ;va.

GenerÁ;l bol zajatÁ½ a odvedenÁ½ na leteckÁ° zÁ;kladÁ#u Camp Adder. VyÁ¼aduje sa operÁ;cia na okamÁ¼itÁ© vyslobodenie.

â##Do riti,â## zvolal tlsÁ¥och, â##uÁ¼ sa to dozvedeli!â##

â##Do hÁ;ja, ako to dokÁ;zali?!â##

â##NuÁ¼, urÁ#ite majÁ° priame kanÁ;jly. TÁ½m niÁ# neunikne.â##

â##A podÁ¼a nich, Á#o by sme tak asi mali urobiÁ¥?â##

â##Á#o ja viem? Tu hovoria iba to, Á¼e ho má;me ÁsÁ¥ vyslobodiÁ¥.â##

â##TakÁ dolÁ;manÁ-, ako sme teraz? No, ja to teda nevidÁm veÁ¼mi ruÁ¼ovo.â##

ChudÁ½ a vysokÁ½ si pritiahol stoliÁ#ku, otoÁ#il ju o devÁ¼desiat stupÁ#ov a jojkajÁ°c a vzdychajÁ°c sa sÁ¥aÁ¼ka posadil. â##No, uÁ¼ len to nÁ;jm chÁ½balo.â##

Oprel si jeden lakeÁ¥ o hladkÁ° dosku a zahÁ¼adel sa z okna, ktorÁ© bolo pred nÁm. VÁ;jimol si, Á¼e sklÁ; boli dosÁ¥ Á;pinavÁ© a Á¼e na tom pravom bola prasklina Á¥ahajÁ°ca sa po takmer celej jeho dÁ°Á¼ke.

Naraz sa pozrel na svojho kamarÁ;ta a s Á°Á;krnom povedal: â##Dostal som nÁ;jpad.â##

â##Vedel som to, uÁ¼ poznÁ;jm ten pohÁ¼ad.â##

â##ChoÁ# po lekÁ;rníÁ#ku, nech sa ti pozriem na tÁ° hrÁ#u, Á#o má;Á; na hlave.â##

â##Aby som pravdu povedal, viac sa obÁ;jvam o zÁ;pÁ°stie. DÁ°fam, Á¼e nie je zlomenÁ©.â##

â##Neboj sa, napravÁm ti ho. Za mlada som chcel byÁ¥ veterinÁ;jrom.â##

Ani nie po hodine a po obrovskÁ½ch dá;jvkach analgetÁk a po tube hojivÁ½ch mastÁ boli dvaja spolubojovnÁci ako vymenenÁ-.

ChudÁ½ sa na seba pozeral do zrkadla zavesenÁ©ho na stene pri vchodovÁ½ch dverÁ;ch a poznamenal: â##Teraz má´Á¼eme pokraÁ#ovaÁ¥,â## a voÁ;jiel do spÁ;jne. O chvÁ¼u z nej vyÁ;jiel a v rukÁ;ch drÁ¼al dve dokonale vyÁ¼ehlenÁ© americkÁ© vojenskÁ© uniformy.

â##A tie si kde zobral?â## opÁ½tal sa udivenÁ½ tlsÁ¥och.

â##SÁ° sÁ°Á#asÁ¥ou nÁ°dzovej vÁ½bavy, ktorÁ° má;jm so sebou. Nikdy nevieÁ; , Á#o sa má´Á¼e staÁ¥.â##

â##Ty si Á°plnÁ½ blÁ;jzon,â## komentoval to tlsÁ¥och, krÁ°tiac hlavou. â##A Á#o s nimi budeme robiÁ¥?â##

â##Tu je plÁ;n,â## odpovedal spokojne chudÁ½ a pohodil druhovi uniformu veÁ¼kosti XXL. â##Ty budeÁ; generÁ;l Richard Wright, Á;Á©f super tajnej vlÁ;dnej agentÁ°ry, o ktorej nikto nesmie niÁ# vedieÁ¥.â##

â##JasnÁ©, je predsa super tajná;j. A ty?â##

â##Ja budem tvoja pravÁ; ruka. PlukovnÁk Oliver Morris. K vaÁ;jim sluÁ¼bÁ;jm, pane.â##

â##TakÁ¼e som tvoj nadriadenÁ½. AÁ¼ teraz sa mi to naozaj veÁ¼mi pá;Á#i.â##

Len si nezvykaj, jasne odpovedal chudák so zdvihnutým ukazovákmi. A toto sa na tebe dokumenty s praslunmi služobníkmi preukazmi.

Uf. Vyzeraj fakt ako pravá.

A to ešte nie je všetko, kamarát, a ukázal mu hlavičkovú papier podpísanú priamo plukovníkom Jackom Hudsonom. Toto je oficiálna výados o prevzatie vzáňa za celom jeho premiestnenia na bezpečnejšie miesto.

A to si kde zobral?

Vytlačil som si ju, keď si bol v sprache. Ako si si myslel, že iba ty vieš? Arovaš s potašom?

Nenachádzam slov. Vyzeraj ešte lepšie ako originál.

Vojdeme na základňu a prevezmeme generála. Ak by namietali, mášme povedať, nech zavolajú priamo plukovníka Hudsona. Nemyslí, že mu vo vesmíre bude fungovať mobil, a obaja sa hlasno rozosmiali.

Po priblížení jednej hodine, keď sa slnko už schovalo za vysokou dunou, vojenský dŕp s plukovníkom a s generálom v následne upravených uniformách, zastavil pred zborou pri vstupe na vojenskú základňu Imam Ali alebo Camp Adder, ako ju prekrstili americkí vojaci počas vojny v Iraku. Z obrnenej stranej boky vyšli dvaja vojaci ozbrojení a po ušľachlo sa blížili k vozidlu. Al dvaja, stojaci opodia, mierili na pasažierov zbraňami.

Dobré večer, plukovník, povedal najbližší vojak po salutovaní. Máte mi ukázať svoje dokumenty?

Chudák a vysoký plukovník na mieste vodiča nepovedal ani slovo. Vytiahol z vnútorného vrečka saka ťlť obľku a podal ju vojakovi. Ten si ich pozorne prezrel, pákráť zasvietil baterkou do tvár plukovníka aj generála. Generál cítil, ako mu po ťele steká kvapka potu, od hrne na nos, potom kvapla na tretí gombík saka, neveríte že napnutý na obrovskom bruchu.

Plukovník Morris a generál White, povedal vojak a znovu zasvietil do plukovníkovej tváre.

Wright, generál Wright! odpovedal rozhodne a namrzene chudák plukovník. Ako neviete šť, serant?

Serant, ktorú priezvisko generála skomolil naschvál, sa mierne usmial a povedal: Odpreviadaš. Nasledujte tamtoch mužov, a gestom ukázal dvom vojakom, aby odpreviadili všetkov do vzenia.

Plukovník nártaroval a pomaly sa pohol za nimi. Neurobil ani desať metrov, keď za chrbtom zašul: Pane, stojte!

Tým dvom vo vozidle zamrzla krv v ťilách. Ostali nehybne stáť a po chvíľke, ktorú sa im zdala nekonečnou, hlas pokračoval: Zabudli ste si zobrať svoje dokumenty.

Korpulentný generál sa zhlboka nadýchol, a sa mu takmer utrhli všetky gombíky.

Šakujem, serant, pokračoval chudák a natiahol ruku smerom k vojakovi. Starnem rýchlejšie, ako by som chcel.

Znovu sa pohli a dŕpom sledovali dvoch vojakov kráňajších pred nimi, ktorých odvedli rýchle k vchodu ťzkej ošarpanej budovy. Mladší vojak zabôchal na bránu a vošiel bez toho, že by akal na odpoveť. Po chvíľke sa v bráne objavil úplne holohlavý ťerno s prásnou tvárou a s veľkými seranta. Zasalutoval a povedal: Pán generál, páň plukovník, prosím, poďte šalej.

Dvaja dštojnáci odpovedali na pozdrav a snažiac sa ignorovať bolesti, ktoré sa zašli znovu ošvať, vystúpili z vozidla a vošli dnu.

„SerĀant povedal rozhodne chudĀ plukovník, „me tu pĀsomnĀ rozkaz od plukovníka Hudsona, ktorĀm nĀs poveruje prevziaĀ generĀla Campbella,“ a podal mu ĀltĀ obĀlku.“

MohutnĀ serĀant ju otvoril, chvĀĀku bez slova Ātal. Potom sa svojimi Āiernymi oĀami skĀmavo pozrel do oĀĀ plukovníka a povedal: „Budem to musieĀ overiĀ.“

„Nech sa pĀĀi,“ pokojne odpovedal dĀstojník.

ObrovskĀ Āernoch vytiahol zo zĀsuvky pĀsacieho stola ĀalĀ list a pozorne ho porovnal s tĀm, ktorĀ mal v ruke. Znovu sa zahĀadel na plukovníka a bez toho, Āe by prejavil nejakĀ emĀcie, dodal: „Podpis sa zhoduje. NemĀte niĀ proti tomu, ak mu zavolĀm?“

„Je to vaĀa povinnosĀ. Ale poponĀhĀajme sa, prosĀm. UĀ sme stratili dosĀĀ Āasu,“ odpovedal chudĀ plukovník a tvĀril sa, Āe zaĀĀna strĀcaĀ trpezlivosĀ.

SerĀant na to vĀbec nedbal, z vrečka uniformy vytiahol svoj mobil, vyĀukal Āslo a Āakal.

Dvaja dĀstojníci zadrĀali dych, aĀ kĀm vojak po stlaĀenĀ tlaĀidla na mobile, lakonicky nepoznamenal: „Mimo dosahu.“

„TakĀe, serĀant, pohneme sa koneĀne?“ ozval sa dĀstojník rozhodne prĀsnejĀm hlasom ako predtĀm. „NemĀĀeme tu ĀakaĀ celĀ noc.“

„ChoĀ po generĀla,“ nariadil veĀkĀ serĀant jednĀmu z vojakov, ktorĀ priviedli dĀstojníkov.

Po niekoĀkĀch minĀtach sa na prahu dverĀ za serĀantom objavil Āplne holohlavĀ chlap s obrovskĀmi fĀzmi a sivĀm oboĀĀm nad ĀivĀmi oĀkami. Mal na sebe uniformu s generĀlskymi vĀloĀkami, ale na pravej vĀloĀke chĀbala jedna z hviezd. Na rukĀch mal putĀ; a vojak za nĀm naĀho mieril zbraĀou.

Pri pohĀade na nĀjich dvoch dĀstojníkov nĀm trhlo, no okamĀite sa zorientoval, ostal ticho a tvĀril sa Āo najsmutnejĀie.

„Āakujem, vojak,“ povedal chudĀ plukovník, vyĀahujĀc z vrečka svoju Berettu M9. „Teraz si toho niĀomnĀka zoberieme na starosĀ my.“

KozmickÃ½ loÃ½ â## AkÃ½nÃ½ plÃ½n

â##Nie je to vzruÃ½ujÃ½ce vedieÃ½, Å½e to budeme prÃ½ve my dvaja, kto zachrÃ½ni Zem, lÃ½ska moja?â## opÃ½tala sa Elisa, dÃ½vala sa pritom plukovnÃ½kovi do oÃ½Ã½ ako pradÃ½ca maÃ½iÃ½ka a uchytila ho za ruku.

â##To ako myslÃ½Ã½, Å½e â##LÃ½ska mojaâ##? NezdÃ½ sa ti, Å½e prehÃ½Ã½aÃ½?â## ozval sa Jack a zamraÃ½il sa pritom.â##

Elisa aÃ½ nadskoÃ½ila a aÃ½ keÃ½ sa plukovnÃ½k usmial a pohladil ju po lÃ½ci, pochopila, Å½e si z nej uÃ½yhoval. â##HnusÃ½k jeden! UÃ½ nikdy viac si zo mÃ½a nerob Å½arty, inÃ½Ã½ uvidÃ½Ã½...â## a udrela ho do hrudnÃ½ka.

â##No tak, uÃ½ sa nezlosti,â## poÃ½pekcal jej Jack a jemne si ju privinul k sebe. â##Dobre, bol to hlÃ½py Å½art, uznÃ½vam. UÃ½ to viac neurobÃ½m.â##

To neÃ½akanÃ½ objatie zapÃ½sobilo na doktorku upokojujÃ½co. CÃ½tila, ako sa dovtedy nahromadenÃ½ napÃ½tie zaÃ½alo topiÃ½ ako lanskÃ½ sneh. Po vÃ½etkom, Å½o sa stalo v poslednÃ½ch hodinÃ½ch, to bolo prÃ½ve to, Å½o potrebovala. Odovzdala sa do jeho rÃ½k, pomaly zatvorila oÃ½i, oprela si hlavu o jeho statnÃ½ hruÃ½ a Å½plne sa uvoÃ½nila.

Azakis sa medzitÃ½m vsunul do eÃ½te stÃ½le prÃ½liÃ½ Å½zkej kabÃ½ny H^COM a Å½akal na odpoveÃ½ na svoju Å½iadosÃ½ o komunikÃ½ciu, ktorÃ½ sa mala zjaviÃ½ na holografickom paneli pred nÃ½m.

Zo stredu obrazovky pred nÃ½m sa Å½rili pestrofarebnÃ½ vlny podobnÃ½ vlnÃ½m na jazere, keÃ½ doÃ½ hodÃ½te kameÃ½. No o chvÃ½Ã½u zaÃ½ali vlny miznÃ½Ã½ a namiesto nich sa zjavili rysy vekom poznaÃ½enej tvÃ½re jeho nadriadenÃ½ho StareÃ½inu.

â##Azakis,â## oslovil ho s nÃ½znakom Å½smevu stavec a pomaly zdvihol na pozdrav aj kostnatÃ½ ruku. â##Ã½o mÃ½Ã½e pre teba urobiÃ½ tento stavec?â##

â##Dvom pozemÃ½Ã½anom sme odhalili pravdu.â##

â##Tak to bolo skutoÃ½ne odvÃ½Ã½ne,â## poznamenal StareÃ½ina a podoprel si bradu. â##Ako to zobrali?â##

â##NuÃ½, povedzme, Å½e po zaÃ½iatoÃ½nom zdesenÃ½ reagovali celkom dobre.â## Azakis urobil krÃ½tku prestÃ½vku a potom vÃ½Ã½ne pokraÃ½oval: â##Navrhli sme im pouÃ½iÃ½ nÃ½Ã½ toroid so superfluidom.â##

â##Toroid?â## zvolal stavec na obrazovke a nÃ½hle vyskoÃ½il na nohy ako mladÃ½k. â##VeÃ½ eÃ½te neboli urobenÃ½ vÃ½etky skÃ½Ã½ky. PamÃ½tÃ½Ã½ sa, Å½o sa stalo poslednÃ½krÃ½t, vÃ½ak? S tou hraÃ½kou by sme mohli vytvoriÃ½ nekontrolovanÃ½ gravitaÃ½nÃ½ fluktuÃ½ciu a, okrem toho, existuje riziko, Å½e by sa mohla vytvoriÃ½ dokonca aj Å½ierna diera.â##

â##Viem. Viem to veÃ½mi dobre,â## odpovedal skleslo Azakis. â##Ale, na druhej strane, nevidÃ½m alternatÃ½vu. Ak tentokrÃ½t nepouÃ½ijeme drastickÃ½ prostriedky, prechod Kodonu by pre pozemÃ½Ã½anov mohol maÃ½ fatÃ½lne dÃ½sledky.â##

â##AkÃ½ je tvoj plÃ½n?â##

â##SkrÃ½Ã½enie obeÃ½nÃ½ch drÃ½h oboch planÃ½t sa odhaduje o menej ako sedem dnÃ½-. Mal by si daÃ½ pripraviÃ½ toroid a daÃ½ mi ho dopraviÃ½ sem niekÃ½ko dnÃ½ predtÃ½m.â##

â##VieÃ½, Å½e nemÃ½me veÃ½a Å½asu.â##

â##MusÃ½ mi nechaÃ½ nejakÃ½ rezervu na jeho umiestnenie, konfigurÃ½ciu a procedÃ½ru na jeho aktivÃ½ciu.â##

â##MÃ½m nejakÃ½ zlÃ½ predtuchu,â## povedal StareÃ½ina a preÃ½iel si rukou po bielych vlasoch.

â##Petri je so mnou. VÃ½etko dobre dopadne.â##

â##Ste dvaja Å½ikovnÃ½ chlapi, nemÃ½m o tom Å½iadne pochybnosti, ale dÃ½vajte veÃ½kÃ½ pozor. HentÃ½ vec by sa mohla premeniÃ½ na neÃ½Ã½tostnÃ½ zbraÃ½.â##

„Sna sa nám ho dopraviť vás, zvyk si už berieme na starosť my. Neobviňuj sa.“

„Dobré, budem Ťa kontaktovať hne, len čo bude všetko pripravené. Veľmi Ťa čaka.“

Tvôj nadriadený zmizol z monitora, na ktorom sa znovu zobrazovali rovnaké pestrofarebné vlny ako predtým.

Azakis sa pomaly zdvihol z nepohodlného kresielka a chvilku len tak postavil s rukami opretými o pult. Myslou sa mu prehľadalo tisíce mylienok, po chrbte mu prebehli zimomriavky a naraz mal tak neurčitý pocit, že sa hrdlo do poriadnej žlamastiky.

„Zak, zvolal veselo jeho priateľ, keď ho uvidel vynoriť sa z kabíny H^{COM}. Čo hovoríš starý?“

Azakis sa ponáhľal a potom pokojne povedal: „Dám vám svoje poľahčenie. Ak pôjde všetko podľa plánu, budeme mať toroid, alebo, ako ho voláme teraz, Newark, presne deň pred skrútením dráhy.“

„Dôfajme len, že to zvládneme. Nebude ťa nakonfigurovať hento veci za takú krátku dobu.“

„Čo oho sa objaví, kamarát? odpovedal s náznakom úsmevu Azakis. V najhoršom prípade otvoríme priestorovo ťasovú odchádzku, ktorá včuní Zem, Kodon, Nibiru a všetky ostatné satelity jedným dychom.“

Dvaja pozemčania, ktorí stáli opodiaľ, ale ktorí neušlo ani jedno vypovedané slovo rozhovoru, ostali ako skamenení.

„Čo to hovoríš? hlesla Elisa hľadiac na nich rozčarovanými očami. „Priestorovo ťasovú odchádzku? Včunúť? Chceš tým povedať, že ak by tento plán nefungoval, boli by sme to my, kto by zapríčinil zničenie našej a jej populácie?“

„Nuž, minimálne riziko tu existuje, poznámenal pokojne Azakis.“

„Minimálne riziko?! A to nám hovoríš len tak, s tým svojím pokojným výrazom na tvári? Ty musíš byť skutočne blázon a my ešte vŕchliť.“

„Upokoj sa, zlatko, zasiahol Jack, uchopil ju za plecia a pozeral sa jej rovno do očí. „Sú oveľa ťikovejšie a mädrejšie ako my a ak sa rozhodli pre túto cestu, nemáme im robiť nič inak, iba s nimi súhlasíme a pomôžeme im so všetkým, čo môžeme.“

Doktorka si zhlboka vzdychla a povedala: „Musíte si sadnúť. Tento deň bol veľkým dňom. Ak to pôjde takto aj ďalej, tak to nevydrží.“

Jack ju chytil pod pazuchu a odviezol ju k najbližšiemu kresielku. Elisa si na seba povzdychom unavene sadla.

„Možno sme práve; znášali obsah kyslíka vo vzduchu, poškľabkal Azakis svojmu druhovi.“

„Snažil som sa, aby ovzdušie čo najviac vyhovovalo im aj nám, aby sme si nemuseli nasadzovať tie nepríjemné respirátory.“

„Viem, kamarát, ale mám taký pocit, že oni tým dosť trpia.“

„Dobré, upravím zmes. My sa prispôbíme ľahšie.“

Plukovník však vyzeral, že mu to veľmi neľahko padlo a bol ťulejšie ako kedykoľvek predtým. Dobrodružstvo a riziko predstavovali jeho každodenný chlieb a v podobných situáciách sa cítil ako ryba vo vode. „Dobré,“ riekol a presvedčoval sa priamo pod trojrozmerný obraz traktu New York, ktorá ešte stále majestátne trnila uprostred izby. „Týmto veci by nás mohla všetkým zachrániť alebo viesť k totálnej záhube.“

„Veľmi strážni, ale sú iní; analýza, komentoval jeho slová Azakis.“

„Teraz však,“ povedal plukovník vážnym a hlbokým hlasom, „myslím, že nastal čas, aby sme o bližšej katastrofe upovedomili celú planétu.“

„A ako to chce; urobiť? opýtala sa Elisa zo svojho kresielka. Zdvihneme telefón, zavoláme amerického prezidenta a povieme mu: „Dobrá deň, pane prezident, viete, stretli sme dvoch mimozemšťanov a tá nám povedali, že o niečo ako dná priletá jedna planéta, ktorá nás úplne zmetie zo sveta?“

„Nuž, pokiaľ by sme to urobili takto, zistili by si odkiaľ voláme, príšli by si po nás a dali by nás zavrieť do blázince. Minimálne do blázince,“ odvetil Jack s úsmevom.

„Nemáte nejaký globálny komunikačný systém, podobný našej Sieti?“ opýtala sa zvedavá Petri plukovníčka.

„Sieť? Áno táto myslíte?“

„Je to systém v;eobecneho vzájomného prepojenia, ktorá dokáže uložiť do pamäti a distribuovať Poznanie na planetárnej úrovni. Máme k nej prístup úplne v;etci, samozrejme, každá má svoju vlastnú úroveň prístupu, a pripájame sa k nej prostredníctvom neurálneho systému N^COM, ktorá nám uá pri narodení-transplantujú priamo do mozgu.“

„Ášasná, zvolala ohromená Elisa a pokračovala: „V skutočnosti, aj my máme podobný systém. Voláme ho internet, ale, samozrejme, nie sme na vašej úrovni.“

„A nedal by sa ten váš; internet použiť na odoslanie správy do vašej zch miest planety?“ opýtala sa zvedavo Petri.

„No, nie je to tak jednoduché,“ odvetila Elisa. „Mohli by sme zadať informácie do systému, poslať správy skupinám osôb, možno aj nejaké video, a snažiť sa rozoslať ich do najširšieho, ale nemyslím, že by tomu niekto veril a urá by sa informácia nedostala ku vašej. Niečo ako sekúndová úroveň a potom dodala: „Myslím, že jediným vhodným prostriedkom je stará dobrá televízia.“

„Televízia?“ opýtala sa Azakis. Potom obrátiac sa k Petrimu, povedal: „Nebude to náhodou ten systém, do ktorého sme použili na zaskanie snímok a filmov pri ceste sem?“

„Myslím, že je to práve to, Zaká a táto slovom sa pustil do manipulovania s ovládaním na centrálnom pulte. Po niekoľkých sekundách sa na obrazovke objavili niektoré predtým zaznamenané sekvencie. „Hovoríte o tomto?“

Rýchlo za sebou sa zjavovali rôzne filmy: reklamy, televízne noviny, futbalové zápas, dokonca aj jeden starý film s Humphreym Bogartom.

„To je predsa Casablanca,“ zvolala ošarená Elisa. „Kde ste to našli?“

„Vaše vysielanie sa ári aj do vesmíru,“ odpovedal pokojne Petri. „Museli sme trošku upraviť náš systém prijímačov, ale nakoniec sme tie signály zachytili.“

„A v;aka nim,“ dodal Azakis, „sme sa dokázali naučiť váš jazyk.“

„A dokonca aj ten strašne komplikovaný,“ poznamenal smutne Petri. „Skoro som sa zbláznil z tých obrázkov.“

„V každom prípade,“ prerušil ich plukovník, „je to práve to, o čom sme hovorili, ale ani o tomto nie som presvedčený, že by to bolo to najlepšie riešenie.“

„Prepáč, Jack,“ zasiahla Elisa, nemyslím, že je naša upozornivosť, predovšetkým, tvojich nadriadených v ELSAD? Nakoniec, ak som nepochopila nesprávne, na čele tejto organizácie je predsa práve prezident Spojených štátov, nie?“

„A ty odkiaľ vieš takto veci?“ namietol prekvapený plukovník.

„Ak ja mám svoje zdroje,“ povedala Elisa naoko ľahčito, a zasmiala sa. Prameň vlasov jej padal na pravé líce.

„Aj u vás sa ány takto?“ opýtala sa Jack dvoch mimozemšťanov, ktorí scénu sledovali s prekvapením v;razom na tvári.

„Ány sa rovnako v celom vesmíre, kamarát,“ odpovedal s úsmevom Azakis.

„Nuž, pokračoval plukovník po krátkom odbočení, „myslím, že máme pravdu. Takže vaše ná a znepokojujúcu novinu by mala oznámiť seriálna

a d'veryhodnĳ inĳtitĳcia. Troĳku sa obĳvam externĳch infiltrĳciĳ-, do ktorĳch bol zapletenĳ aj generĳl Campbell a tĳ dvaja, ktorĳ nĳs napadli. V skutoĳnosti bol mojĳm priamym nadriadenĳm prĳve generĳl, ale vyzerĳ to tak, ĳe bol iba ĳplne skorumpovanĳm zradcom.ĳĳ

ĳTakĳe to vyzerĳ tak, ĳe nakoniec budeme musieĳ zavolaĳ, ako sme hovorili na zaĳiatku, vĳak?ĳĳ ozvala sa doktorka.

ĳMoĳno sa to zdĳ absurdnĳ, ale zrejme je to jedinĳ rieĳenie.ĳĳ

New York ### Ostrov Manhattan

V luxusnej kancelárii na tridsiatom deviatom poschodí impozantného mrakodrapu postaveného medzi 5th Avenue

a 59th Street na Manhattane v New Yorku, stál pred jedným z piatich veľkých okien, ktoré ho oddeľovali od vonkajšieho prostredia, nie veľmi vysoké, elegantné a starostlivo upravené. Mal oblečený tmavosivý oblek, úrite taliansky, a v rúžovom kravatu. Vlasy mal starostlivo ušesané dozadu. Jeho čierne a hlboké oči si premeriavali priestor za sklom v smere Central Parku, ktoré za anal prakticky pod jeho nohami a rozprestieral sa na ploche v dĺžke štyroch kilometrov a v šírke približne osemsto metrov, a predstavoval vzácnu zelenú plochu, zdroj kyslíka a zábavy pre takmer dva milióny obyvateľov ostrova.

„Málem, pan senátor? opäťtal sa pleťatý chlapík s nevýraznou tvárou, keď klopal na vstupnú dvere z tmavého lakovaného dreva. Vedľa dverí bola vyleštená platňová, na ktorej bolo čiernymi písmenami napísané: „Senátor Jonathan Preston“.

„Áno je? odpovedal chlap pri okne a ani sa neobzrel.

„Mám pre vás šifrovanú videokomunikáciu.“

„Dobré, prevezmem si to tu. Zatvorte dvere, keď budete odchádzať.“

Muž sa pomaly pohol k elegantnému písaciemu stolu a sadol si do čierneho masívneho kresla. Automatickým gestom si upravil uzol kravaty, vsunul si slúchadlo do pravého ucha a stlačil malú šifrovanú tlačidlo, ktoré bolo pod stolnou doskou. Zo stropu sa s tichým syčaním zafal spustila veľká polopriehľadná monitor, a keď kľúčom nedosadol na písaciu stenu. Muž sa dotkol obrazovky a priamo pred ním sa objavil generál Campbell.

„Pan generál, som rád, že u nás nie ste vo význení.“

„Pan senátor, ako sa máte? Chcel som vám predovšetkým poďakovať za vašu chuť a funkčnosť operácie.“

„Myslím, že celá zvlahu na tom majú osoby za vašim chrbtom.“

Generál sa inštinktívne obrátil a uvidel dvojicu, ktorá sa snažila stáť tak, aby boli obaja v zornom poli webcam, ako zvyčajne robí publikum za novinármi pri priamych prenosoch. Mierne pokrčil plecami a pokračoval: „Nie s týmto šifrovaným, ale pri niektorých prípadoch sa veľmi kľúčom.“

„Dobré, teraz mi ale vaše porozprávajte. Vašu správu som mal dostať už pred viac ako dvadsiťtimi hodinami.“

„Povedzte, že v poslednom čase som mal dosť plný program,“ odpovedal ironicky generál. „V každom prípade málem potvrdiť, že intuícia doktorky Hunterovej bola úplne presná a že vaša jej objavu som sa mohol osobne zúčastniť jednej úplne neuveriteľnej udalosti.“

Generál urobil krátku prestávku, aby ešte viac vzbudil pozornosť a dodal: „Pan senátor, neviem, ako sa to mohlo stať, ale objav vašej doktorky, ktorá našla slávnú šifrovanú správu, musel nejakým spôsobom aktivovať systém, ktorý na vašu planétu privolať...“ Zastavil sa a, vedomý si toho, že veta, ktorú vyslovil, bude iba vačoko pochopená, nadchol sa a bez váhania slávne povedal, „kozmičské ložníkové mimozemšťanov.“

Dá sa stať, že sa snažil dávať sa dopredu smerom na monitor, aby zachytil nejaký náznak vášho asu na senátorovej tvári, ale ten ani okom nemihol. Iba si oprel lakeť o svoj

tmavá 1/2 päsacá stá 1 a podoprel si bradu. Ostal tak niekô 3/4ko sekúnd nepohnute a potom jednoducho povedal: «Tak sa vrátili.»

Generál naňho ostal bez slova civieť.

Preston už vedel o mimozemšťanoch... Ako je to možná?

Senátor pomaličky vstal z pohodlného kresla a, prekráiac si ruky za chrbtom, začal sa prechádzať okolo stola. Generál ani dvaja podriadení za jeho chrbtom sa neodvážili povedať ani slovo. Iba si vymenili nesmelý pohľad a trpezlivo čakali.

Preston sa nečakane vrátil k päsaciemu stolu, oprel sa o oboma rukami a, pozerajúc rovno do generálových očí, povedal: «Mali ste so sebou dráhu. Dokázali ste nafilmovať táto loď?»

Generál sa obrátil a zafalo očakával pozitívnu odpoveď od tých dvoch, čo mu stáli za chrbtom. Chudá 1/2 s úsmevom prikľvol, prevzal slovo a s hrdo nafenutou hrušou spokojne potvrdil: «Samozrejme, páni generáli, máme niekô 3/4ko filmov. Hneď vám ich pošlem.»

Bez veľkých okolov odsunul generála a po stlačení niekô 3/4kľúčov pred sebou v okne na monitore senátora sa začali premietať zábery nafilmované z tábora doktorky Hunterovej.

Preston sa oprel oboma lakťami o päsacú stá 1, oprel si bradu o dlaň a priblížil sa k monitoru, aby mu našla ani jedna zo snímok, ktorá mu bežala pred očami. Najprv našiel obrázky kamennej schránky našej zeme, potom zábery zhadnej hiernej gule v schránke a jej prenos do laboratória. Nakoniec sa scéna zmenila. Bol jasne deň. Zdanlivo opretí o štyri ľahé červenastej farby prichádzajúce z rohov imaginárneho tvorca narysovaného na zemi vystupovala okrúhla striebrištruktúra. Celá zostava vytvárala akási pyramidu podobajúcu sa na Ziqqurat di Ur, ktorá sa majestätne tá 1/2nil v diaľke.

Senátor nemohol odtrhnúť oči od obrazovky. Keď uvidel dve postavy ľudského vzhľadu, ale rozhodne oveľa vyššie než priemer, ako sa vynorili z otvoru štruktúry a s rozkrošenými nohami sa postavili na zostupnú rampu, zmohol sa iba na tlmivý výkrik, pretože mal úplne stiahnuté hrdlo.

To, o čom snával po celú svoj život, sa stávalo skutočnosťou. Všetky jeho útechie, výskum a, predovšetkým, znašná 1/2 kapitál investovaná do tohto projektu, konečne začali prinášať prvú výsledky. Postavy, ktoré videl na obrazovke, boli skutočne dvaja mimozemšťania, ktorí na svojej super modernej vesmírnej lodi prešli celú medziplanetárny priestor, aby sa znovu vrátili na Zem. Teraz by chcel povedať rovno do tváre tých, ktorí ho vždy kritizovali, že jeho výpočty boli úplne presné. Zhadnajú dvanašť planéta slnečného systému skutočne existuje. Jej obežná dráha sa po 3 600 rokoch mala znovu skrútiť s obežnou dráhou Zeme a pred ňou stáli jej dvaja obyvatelia, ktorí využívali, že ich vlastná planéta zaviezla až do našej blízkosti. Znovu našli navrátili, aby, ako aj predtým, ovplyvnili našu kultúru a naše životy. Ktovie koľkokrát to už počas tisícročí urobili, ale táto 1/2itá bolo, že teraz sa história opakovala. Tentokrát tu je však aj ona úrite si nenechajú už táto praležitosti.

«Výborné, páni, povedal jednoducho senátor obrátiac sa k trom osobám, ktoré naňho pozorne hľadeli z obrazovky. Potom, keď urobil jednu otočku na stoličke, dodal: «Skutočne, generáli, že ste sa nechali odhaliť, našu vec trochu komplikuje. Už nebudeme mať výživu možnosť mať ctená a váš účený chuť v rámci ELSAD, ale toto naš teraz už vlastne ani veľmi nezaujímá.»

«Čo chcete povedať, senátor?»

Teraz u nás Am cieľom nie je odhaliť hypotézy doktorky Hunterovej, bez ohľadu na to, či sa presne alebo nie, ani privlastniť si vzácný obsah schránky.

Aj preto, že včelca nie je tak vzácný, zaomráčoch.

Máme prejsť priamo k druhej fáze, povedal senátor tváriac sa, že nie nepoľnohospodár. Máme pred sebou neuveriteľne pokrokovú technológiu, ktorú sa nám ponúka priamo na striebornom tanieri. Stačí nám, aby sme si ju jednoducho zobrali skôr, ako to urobí niekto iný.

Dovoľte, pane senátor, odvíjať sa nesmelo namietnuť generáli, moji dvaja pomocníci si u nás vyskúšali, že naši dvaja sympatickí mimozemšťania nevyzerajú, že by sa im chcelo s nami spolupracovať.

Povedzme rovno, že nás nabili, dodal tšoch a pomasťoval si koleno.

Viem si predstaviť, ako ste sa k nim priblížili, odpovedal senátor s miernym úsmevom. Nikdy ste si nepoložili otázku, prečo udržiavali takú milú a ľahkú vzťahy s doktorkou a s plukovníkom Hudsonom?

Aby som pravdu povedal, zdalo sa nám to dosť ťažké, odpovedal generáli, správi sa tak, ako keby sa poznali už veľmi dlho.

Ja si naopak myslím, že boli jednoducho srdeční a priateľskí ako vy.

Nuž, fakt sme neboli veľmi ľahkí.

To, čo sa stalo, už nezmeníme, zhrnul senátor. Teraz sa musíme skoncentrovať na našu úlohu. Vy dvaja jdite plukovníka a jeho kamarátku. Nesmiete ich stratiť ani na okamih. Máte k dispozícii dosť prostriedkov aj fondov. Našou úlohou je chyby v našom neopustíme.

Kto mu teraz povie, že tá dvaja išli na veľolet okolo zemegule? Ážepkal tšoch do ucha tomu chudáku, no vzápätí zastonal od bolesti spôsobenej kopancom, ktorú mu uštedril jeho druh.

Vy, plukovník, ma prídete zobrať na letisko.

Prídete sem osobne? zvolal prekvapený vojak.

Nenechám si ujsť toto udalosť za nás na svete. Ak je to ich prístup, zadržím ich, budú sa tam musieť vrátiť, ale tentokrát im pripravíme peknú úroveň. S pokynmi vás oboznámim po ceste. Všetkým prajem veľa úspechov pri práci, a s týmto ukončil rozhovor.

Senátor ostal ešte chvíľu pozorovať monitor pred sebou, ktorú po ukončení prenosu ešte zobrazoval sčítajúci nádherných snímok z pľatí v Arizone zobrazujúce sa postupne v rámci prezentácie. Potom, ako keby ho niekto nahle prebudil, vstal, stlačil tlačidlo interného telefónu na stole a prísne povedal: Dajte pripraviť moje lietadlo a zavolajte májho ofícera. Chceme odletieť maximálne tak o hodinu.

KozmickÃ; loÄ# Theos â## Dar

â##MusÃme sa vrÃ;tiÃ¥ dolu,â## povedal plukovnÃk dvom mimozemÃ;Ã¥anom. â##MusÃm vybavÃ¥ niekoÄ¾ko telefonÃ;tov a neverÃm, Å¾e sa to dÃ; urobiÃ¥ odtiaÄ¾to.â##

â##Nebol by som si takÃ½ istÃ½,â## odpovedal s Ãsmevom Azakis. â##Pozri, keÄ# sa do toho dÃ; nÃ;Ã; Petri, dokÃ;Ã¾e veci, ktorÃ© si nevieÃ; ani predstaviÃ¥,â## a Ã¥apol kamarÃ;ta po pleci.

â##KÃ¾ud, kÃ¾ud,â## odpovedal Petri a zamÃ;val rukami vo vzduchu. â##V prvom rade, Ä#o je to ten â##telefonÃ;tâ##, mÃ´Ã¾eÃ; mi vysvetliÃ¥?â##

Jack sa trochu zaÄ#udoval nad otÃ;zkou, ktorÃ; sa mu zdala dosÃ¥ hľÃpa, obrÃ;til sa smerom k Elise, ktorÃ; najprv pokrÃhila plecami, Å¾e nevie, Ä#o to mÃ; znamenaÃ¥, no ihneÄ# potom ukÃ;zala na vrecko plukovnÃka a povedala: â##Tak mu ukÃ;Ã¾ svoj mobil, nie?â##

Jack rÃ½chlým gestom vybral z vrecka svoj smartfÃ³n. Bol to model touch-screen, no nie z tÃ½ch najnovÃ;Ãch. Nikdy sa nesnaÃ¾il sledovaÃ¥ mÃ³du a maÃ¥ poslednÃ½ vÃ½krik mÃ³dy. UprednostÃoval prÃstroj, ktorÃ½ dobre poznal, a nestrÃ;cal vÃ¾dy Ä#as s oboznamovanÃm sa s novÃ½mi funkciami.

â##Nie som technik,â## povedal Jack ukazujÃc mobil mimozemÃ;Ã¥anovi, â##ale tÃ;to vec nÃ;m umoÃ¾Ã#uje rozprÃ;vaÃ¥ sa s inou osobou, ktorÃ; mÃ; svoj podobnÃ½ prÃstroj, no a robÃ sa to jednoduchou voÄ¾bou Ä#Ãsla na klÃ;vesnici.â##

Petri zobral telefÃ³n a pozorne si ho prezeral. â##MusÃ to byÃ¥ prenos od jednej jednotky k druhej, podobne ako to robia aj naÃ;e prenosnÃ© vysielÃ#e.â##

â##S jedinÃ½m rozdielom,â## dodala Elisa, â##Ã¾e pri kaÃ¾dom pouÃ¾itÃ to z nÃ;s Ã¥ahÃ; kopec peÃ#azÃ-.â##

Mysliac si, Å¾e vzhÃ¾adom na obmedzenÃ° schopnosÃ¥ pouÃ¾Ãvania jazyka, nedokÃ;Ã¾e rozlÃ;Ã;Ã; vÃ;etky poznÃ;mky a prirovnania, Petri sa rozhodol ignorovaÃ¥ poslednÃ© slovÃ; o â##Ã¥ahanÃ peÃ#azÃâ## a sÃstredil sa na predmet, ktorÃ½ mal v ruke. â##Budem potrebovaÃ¥ trochu Ä#asu, aby som pochopil, ako funguje.â##

â##Pokojne, neponÃ;hÃ¾aj sa,â## komentovala to ironicky nespokojnÃ; Elisa, â##niÄ# sa nedeje, iba nÃ;m na hlavu padÃ; planÃ©ta.â##

Petri na Ä#u znovu prekvapene pozrel, ale keÄ#Ã¾e ani teraz nepochopil Ä°plne, Ä#o tÃ½m chcela povedaÃ¥, rozhodol sa nereagovaÃ¥. PokrÃhila plecami a vliezol do najbliÄ¾Ã;ieho modulu na internÃ½ presun, ktorÃ½ po pÃ;r sekundÃ;ch zmizol.

â##TakÃ¾e, za predpokladu, Å¾e bude moÃ¾nÃ© pouÃ¾iÃ¥ mobil aj odtiaÄ¾, ako chceÃ; pokraÄ#ovaÃ¥?â## opÃ½tala sa Elisa a eÃ;te stÃ;le sa preberala zo slabosti, ktorÃ; ju postihla v dÃsledku nedostatku kyslÃka a emÃ³ciÃ-, ktorÃ© preÃ¾ila v poslednÃ½ch hodinÃ;ch.

â##Najprv mi napadlo kontaktovaÃ¥ senÃ;tora Prestona, priameho nadriadenÃ©ho generÃ;la Campbella. Potom, keÄ#Ã¾e mi na tejto osobe vÃ¾dy nieÄ#o vadilo, rozhodol som sa pre inÃ° cestu, ako sa dostaÃ¥ k prezidentovi.â##

â##MyslÃ;Ã;Ã;, Å¾e do toho mÃ´Ã¾e byÃ¥ zapletenÃ½ aj on?â##

â##TÃ dvaja mi nikdy nepovedali Ä°plnÃ° pravdu. PovrÃ;va sa, Å¾e Preston je zamieÃ;anÃ½ dokonca so obchodu s vÃ½robcami zbranÃ-, a tie osoby nie sÃ° celkom Ä#istÃ©. NeverÃm mu.â##

â##TakÃ¾e?â##

â##TakÃ¾e sa obrÃ;tim rovno na admirÃ;la Benjamina Wilsona. NiekoÄ¾ko rokov bol prezidentovou pravou rukou a bol aj dobrÃ½m priateÃ¾om mÃ´jho otca.â##

â##Bol?â##

â##BohuÃ¾iaÄ¾, mÃ´j otec pred dvoma rokmi umrel.â##

â##To mi je Ä¾Ã¾to...,â## zaÃ;epkala Elisa a pohladkala mu Ä¾avÃ© rameno.

â##Ke# som bol mal½, sed;val som Wilsonovi na kolen;ch. Je to jedna z os'b, ktor½m bezv½hradne verAm.â##

â##Neviem, Å#o povedaÅ¥. Aj ke# s nAm m;Å; vynikajÅce vzÅyhy, neverAm, Å¾e bude jednoduch© povedaÅ¥ mu tak©to novinky po telefne.â##

â##M'Å¾em mu poslaÅ¥ nejak© fotky jeho mesta s v½hÅ¾adom odtia¾ zhora.â##

â##S na;imi senzormi s kr;tkym dosahom,â## poznamenal Azakis, ktor½ st;1 aÅ¾ do teraz opodia¾, â##mu m'Å¾eme v re;lnom Å#ase povedaÅ¥, ak½ je jeho pulz.â##

â##NeÅ¾artuj, prosAm Å#a,â## zvolala Elisa a ohnala sa rukou.

â##NeverÅ; mi? Tak pozeraj.â##

Azakis, prostrednActvom O^COM, zobrazil na obrovskej obrazovke v½hÅ¾ad zhora na doktorkin z;kladn½ t;bor. O niekoÅ¾ko seknd sa obraz zVÅÅ;il tak, Å¾e na obraze ostal iba stan s laborat³riom.

â##To, Å#o vidÅte...â##

â##To je m'j stan,â## zvolala Elisa, e;te k½m Azakis stihol dokonÅiÅ¥ vetu.

â##Presne. A teraz pozerajte.â##

Naraz sa zdalo, Å¾e strecha stanu zmizla a pred nimi sa objavili v;etky predmety, ktor© boli v stane.

â##M'j st'1, moje knihy... neuveriteÅ¾n©.â##

â##Keby bol niekto vntri, mohol by som v;im uk;zaÅ¥ teplo generovan© jeho krvn½m obehom, tak¾e by som mohol vypoÅtaÅ¥ jeho pulz.â##

Spokojn½ so svojou uk;Å¾kou sa mimozem;Å¥an zaÅ#al hrdo prech;dzaÅ¥ po miestnosti.

PlukovnÅk, ktor½ sa e;te st;le Åºplne neprebral z prekvapenia, naraz zvolal: â##Ako to... â##keby tam niekto bolâ##? Tam by predsa mal niekto byÅ¥. Kde, doÅ#erta, skonÅili dvaja v Åzni?â##

Elisa sa priblÅ¾ila k obrazovke, aby sa pozrela lep;je. â##MoÅ¾no ich premiestnili. M'ete sa pozrieÅ¥ aj na zvy;ok t;bora?â##

â##Å½iadny probl©m.â##

O niekoÅ¾ko seknd zaÅ#al Azakis s panoramatick½m prehliadanAm cel©ho t;bora. Senzory skÅmali celº plochu t;bora, ale po t½ch dvoch nikde ani stopy.

â##Museli ujsÅ¥,â## skon;tatoval lakonicky plukovnÅk. â##To znamen;, Å¾e si ich Å#oskoro znova n;jdeme na krku. Na;Å¥astie, aspo# gener;la odviezli moji muÅ¾i. TÅto traja by boli schopnÅ e;te v;eliÅ#o vyparatiÅ¥.â##

â##Nie je to dÅleÅ¾it©,â## povedala Elisa. â##Teraz musÅme vyrie;iÅ¥ dÅleÅ¾itej;ie veci.â##

E;te ani neukonÅil vetu, ke# sa otvorili dvere modulu na intern½ prenos. Lادن½m krokom z nich vystopila prÅaÅ¾liv; diev#ina. V ruke drÅ¾ala Åºplne transparentnº t;cku, na ktorej boli poukladan© farebn© n;idoby.

â##P;ni,â## ozn;mil sl;vnostne Azakis a zo;iroka sa usmial. â##Predstavujem v;im najo#arujÅcej;iego dÅ'stojnÅka celej galaxie.â##

Jack, ktor©mu od prekvapenia spadla s;nka, dok;zal iba zakoktaÅ¥ â##dobr½ deÅ#â##, no hne# nato dostal dobre zasadenº ranu lakÅ¥om medzi desiate a jeden;ste prav© rebro.

â##Vitajte na palube,â## povedala diev#ina angli#tinou s Å#udn½m prÅzvukom, â##myslAm, Å¾e ste vyhladli. Priniesla som v;im nieÅ#o na jedenie.â##

â##Å#akujem, ste ve¾ami l;skav;,â## odpovedala Elisa a poh¾adom prepaÅ¾ovala svojho chlapa.

Diev#ina uÅ¾ nepovedala ani slovo. Polo¾ila t;cku na konzolu po ich Å¾avej strane, usmiala sa a po niekoÅ¾k½ch sekund;ch znovu zmizla v tom istom module, ktor½m priÅ;la.

â##PeknÃ; , vÃ;ak?â## poznamenal Azakis pozerajÃ°c na plukovnÃ;ka.

â##PeknÃ;? Kto? O Ä#om hovorÃ;?â## poponÃ;hÃ;al sa s odpoveÄ#ou Jack, pretoÃ¼e eÄ;te vÃ¼dy cÃ;til ranu v rebrÃ;ch.

Azakis sa schuti rozsmial a potom gestom ruky pozval dvoch pozemÃ;Ä¥anov, aby sa ponÃ;kli.

â##Ä#o to len je?â## mrmlala Elisa, kÃ½m Ä°plne neelegantnÃ½m spÃ;sobom ovoniavala jedlÃ;.

â##PeÄ#eÄ# Nebirâ##, poponÃ;hÃ;al sa s vymenÃ°vanÃ;m mimozemÃ;Ä¥an, â##kotleta Hanuk a varenÃ© korienky Hermes, vÃ;etko doplnenÃ©, povedzme, â##energetickÃ½mâ## nÃ;pojom.â##

V reÃ;taurÃ;cii Masgouf to bolo nieÄ#o celkom inÃ©,â## komentovala lakonicky Elisa. â##Ale ja som hladnÃ; ako vlk a tak nieÄ#o predsa len ochutnÃ;m.â##

Uchytila kus kotlety rukami a bez veÃ¼kÃ½ch problÃ©mov ju zaÄ#ala obhrÃ½zaÄ¥ aÃ¼ do kosti. â##DÃ°fam, Ä¼e nÃ;s z toho nerozbolÃ brucho, vÃ;ak, Zak? Ochutnaj ju aj ty, zlato. ChuÄ¥ je trochu zvlÃ;Ã;tna, ale nie je to zlÃ©.â##

PlukovnÃ;k, ktorÃ½ sa s Ä°divom pozeral na Elisiu, ktorÃ; bez akÃ½chkoÃ¼vek problÃ©mov ochutnÃ;vala vÃ;etky tie zvlÃ;Ã;tné jedlÃ; z tÃ;cky, iba zafrflal: â##Nie, nie, Ä#akujem. Nie som hladnÃ½.â##

Jeho pozornosÄ¥, naopak, upÃ°tala zvlÃ;Ã;tnosÄ¥ tÃ;cky a nÃ;dob slÃ°Ä¼iacich ako tanieri. Chytil jednu nÃ;dobu jasnej Ä#ervenej farby a pozoroval jej konzistenciu. NÃ;dobu bola zvlÃ;Ã;tna a, Ä#o bolo skutoÄ#ne Ä#udnÃ©, bola Ä°plne studenÃ;. Bola chladnejÃ;ia ako by si ju predstavoval, ale jedlo vnÃ°tri bolo horÃ°ce. Ä°piÄ#kou ukazovÃ;ka preÃ;iel po celom povrchu. Bol neuveriteÃ¼ne hladkÃ½, ale materiÃ;l nevyzeral ani ako kov ani ako plast. Na druhej strane, ako by mohla byÄ¥ nÃ;dobu z plastu? Plast pouÃ¼Ävali na inÃ© Ä°Ä#ely. Ä#o vÃ;ak bolo skutoÄ#ne Ä#udnÃ©, napriek dokonalosti vonkajÃ;ieho opracovania, povrch vÃ;bec niÄ# neodrÃ;Ã¼al. Tento Ä#udesnÃ½ materiÃ;l Ä°plne pohlcovaval svetlo. PriblÃ¼il sa uchom k hladkÃ©mu povrchu a zaÄ#al naÄ# opatrne poklepÃ;vaÄ¥ prostrednÃ;kom. NapoÄ#udovanie, nÃ;dobu nevydÃ;vala Ä¼iadny zvuk. Bolo to, ako keby udieral na veÃ¼kÃ° vatovÃ° guÃ¼u.

â##Z Ä#oho sÃ° tieto zvlÃ;Ã;tné predmety?â## opÃ½tal sa zvedavo. â##A nÃ;doby na jedlo? VyzerajÃ° vÃ;etky z rovnakÃ©ho materiÃ;lu.â##

Azakis, aj keÄ# prekvapenÃ½ Ä#udnou otÃ;zkou, pristÃ°pil aj on k tÃ;cke. Zobral do ruky druhÃ° nÃ;dobu, tÃ;to bola svetlozelenej farby, a zdvihol ju aÃ¼ do vÃ½Ã;ky oÄ#Ä#-.

V skutoÄ#nosti to nie je skutoÄ#nÃ½ â##materiÃ;lâ## vo vaÄ;om zmysle slova.â##

â##Ako to myslÃ;Ä;? Ä#o to znamenÃ;?â##

â##Ä#o zvyÄ#ajne pouÃ¼Ävate vy na odkladanie jedlÃ;l, kvapalÃ;n alebo hociÄ#oho?â##

â##NuÃ¼, zvyÄ#ajne na prenos materiÃ;lov pouÃ¼Ävame lepenkovÃ© alebo drevenÃ© Ä¼katule. Na podÃ;vanie jedlÃ;l kovovÃ© hrnce, keramickÃ© tanieri a sklenenÃ© pohÃ;re, zatiaÃ¼ Ä#o na prepravu a konzervovanie potravÃ;n a nÃ;pojov vÃ;eobecne plastovÃ© nÃ;doby najrÃ;znejÃ;Äch foriem.â##

â##Plast? HovorÃ;me o rovnakom plaste, ktorÃ½ zaujÃ;ma nÃ;s?â## opÃ½tal sa vydesenÃ½ Azakis.

â##MyslÃ;m, Ä¼e Ä;no,â## odpovedal plukovnÃ;k. â##V skutoÄ#nosti sa plast stal jednÃ½m z najvÃ;Ä#Ä;Äch problÃ©mov v oblasti kontaminÃ;cie naÄ;ej planÃ©ty. Vy sami ste nÃ;m povedali, Ä¼e ste ho naÄ;li vÃ;ade obrovskÃ© mnoÃ¼stvÃ;.â## Urobil krÃ;tku pauzu a dodal: â##Preto sa nÃ;m tak veÃ¼mi zapÃ;Ä#ila vaÄ;a ponuka, Ä¼e by ste si plast zobrali. VyrieÄ;ili by sme tÃ½m skutoÄ#ne obrovitÃ;nsky problÃ©m.â##

â##TakÃ¼e, ak som pochopil sprÃ;vne, vy pouÃ¼Ävate plast ako nÃ;doby a potom ho bez problÃ©mov vyhadzujete a zneÄ#isÄ¥ujete vÃ;etky kÃ°ty planÃ©ty?â##

â##Presne tak,â## odpovedal Jack, Ä#Ä#m Ä#alej, tÃ½m viac v rozpakoch.

###Ale to je bláznovstvo, absurdnosť. Vy sa predsa takto ničíte vlastnými rukami.###
###Nuže, ak pridáte aj smog z našich dopravných prostriedkov, z našich fabriek a zo systémov na generovanie energie, dokázali sme ešte niečo horšie. A to sme ešte nehovorili o radioaktívnom odpade, ktoré ešte stále nevieme ako zneškodniť.###

###Ste nezodpovední. Ničíte najkrajšiu planétu celej slnečnej sústavy. Bohužiaľ, je to aj naša vina.###

###Ako vaša?###

###Boli sme to my, kto pred približne stotisíc rokmi modifikoval vašu DNA. Darovali sme vám oveľa vyššiu inteligenciu než mali ostatní stvorenia na Zemi a vy, ako ste ju využívali?###

###Využívali sme ju na zničenie našej planéty.### Jack rozprával so sklonenou hlavou, ako keď niekoho karhá pani učiteľka, že si neurobil úlohy. ###Teraz ste sa však vrátili. Dôfam, že nám pomôžete napraviť škody, čo sme napáchali.###

###Nemyslám, že to bude ťažké.### povedal Azakis, sám alej, tým viac rozhorčený, ###všetaka analýze, ktoré urobil Petri o stave vašich oceánov, mohli sme zistiť, že množstvo rýb sa od našej poslednej návštevy znížilo o viac ako osemdesiat percent. Ako sa to mohlo stať?###

Jack sa chcel prepadnúť pod zem. ###Neexistujú žiadne ospravedlnenia.### dostal zo seba tichým hlasom. ###Sme iba stále do arogantných, namyslených tvorov bez rozumu.###

Elisa, ktorá ticho poľakovala Azakisa, prehltnula poslednú kus pešene Nebir, utrela si ťsta opakom ruky a pokojne povedala: ###Pozri, nie sme ešte takí, vieš?###

Mimozemšťan na ňu zvedavo pozeral, ale ona rozhodne pokračovala: ###Takzvaní - mocní### nás dostali do takého stavu. Všetchna normálnych osôb bojuje každá deň za ochranu prostredia a všetkých foriem života, ktoré sú na našej milovanej planéte. Je ťažké prísť zaleka, po tisíckach rokoch a hrať sa na moralistov. Aj keď ste nám dali inteligenciu, nenechali ste nás ani len jednu stranu nášho voľu na jej použitie.###

Jack na ňu pozeral a pochopil, že sa do tej ženy úplne zamiloval.

Azakis ostal stále s otvorenými ťstami. Všetbec nečakal podobnú reakciu. Elisa, naopak, ostala odvrátená. ###Ak nám chcete skutočne pomôcť, mali by ste nám čo najskôr poskytnúť všetky vaše technologické, lekárske a vedecké poznatky, aj preto, že na tejto planéte neostanete veľa dlho.###

###Dobre, dobre. Nerozumiem, snažil sa ju mierny Azakis, ###zdá sa mi, že sme vám bez vašej pomoci, alebo nie?###

###Máte pravdu. Prepáčte. V podstate ste si mohli jednoducho zobrať svoj plast a vrátiť sa odkiaľ ste prišli bez toho, že by ste nás všetci pozdravili a riskovali život spolu s nami.###

Elisa skutočne ošetrovala svoj vťbuch a preto, aby trochu odľahčila situáciu, povedala veselo: ###Jedlo však bolo skutočne veľmi dobré!### Potom podišla k mimozemšťanovi a pozerajúc naňho zdola povedala: ###Prepáčte, nemala som tak hovoriť.###

###Neobviňuj sa, veľa mi dobre chápem a aby som ti ukázal, že ti nič nezalievam, darujem ti toto.###

Elisa nastavila otvorenú dlaň a Azakis jej na ňu položil malú tmavú predmet. ###Ďakujem, čo to je?### opýtala sa zvedavo.

###To je riešenie našej problémov s plastom.###

Nasiriya ### Vešera

Po nã;hlom ukonã#enã konverzã;cie zo strany senã;tora ostali traja vojaci chvãã¾u pozeraã¥ na monitor, na ktorom sa zobrazovali abstraktnã© farebnã© vã½javy.

###A teraz? Ä#o budeme robiã¥?### opã½tal sa vysokã½ a chudã½, Ä#ã#m preruã;il kolektãvnu hypnã¾u pozerania na monitor.

###Ja by som jeden nã;pad mal,### odpovedal ten tãsã¥och. ###Uã¾ sme dlho nemali niã# pod zub a ja vidã#m vã;ade okolo seba poletovaã¥ hamburgery.###

###Kde chceã; nã;jsã¥ teraz hamburger?###

###Nemã;m ani poã#atia, ale ak nieã#o ihneã# nezjem, odpadnem.###

###Chudã;ã#ik, teraz odpadne,### komentoval to ten chudã½. Potom zmenil tã³n reã#i: ###So vã;etkã½mi zã;sobami, ktorã© mã;ã; na bokoch, by si mohol ostaã¥ bez jedla aj mesiac! ###

###Teraz uã¾ dosã¥ s tã½mi blbosã¥ami! Obaja!### zvolal namrzenã½ generã;I. ###Musã#me pripraviã¥ akã#nã½ plã;n.###

###Ale ja s prã;zdny mã¾alã°dkom nemã'ã¾em rozmã½ã;ã¾aã¥,### povedal odovzdane tãsã¥och.

###No tak dobre,### povedal Campbell zdvihnã°c roky na znak toho, ã¾e sa vzdã;va, ###ideme sa najesã¥. Plã;n budeme ã;tudovaã¥ pri stole, aj tak mã;me dosã¥ Ä#asu, kã½m nedorazã senã;tor.###

###To je sprã;vna reã#, pã;n generã;I,### zvolal spokojne tãsã¥och. ###Poznã;m miesteã#ko, kde robia fantastickã° dusenã° baraninu so zemiakmi, mrkvou a hrã;ã;kom, takã© chutnuã#kã© s curry omã;ã#kou.###

###Nuã¾, musã#m povedaã¥, ã¾e po takomto podrobnom opise som aj ja trochu vyhladol,### povedal chudã½ a poã;ã°chal si ruky.

###No dobre, presvedã#ili ste ma,### ozval sa generã;I a zdvihol sa zo stoliã#ky. ###Ideme, ale snaã¾me sa, aby nã;js nikto nevidel. Aj keã# nã;js eã;te urã#ite neodhalili, v kaã¾dom prã-pade som uã;iel z vã°zenia.###

###A my dvaja nie?### ozval sa chudã½. ###Uã;li sme z tã;bora a urã#ite nã;js vã;ade hã¾adajã°. V kaã¾dom prã-pade, zatiaã¾ sa na to vykaã;lime.###

Po niekã¾kã½ch minã°tach sa auto s troma osobami hnalo po poloprã;zdnych cestã;ch mesta a pri jazde vãrilo kã°doly jemnã©ho prachu.

###Uã¾ sme tu, tamto to je,### zvolal tuã#nã½, ktorã½ sedel na zadnom sedadle. ###Je trochu neskoro, ale poznã;m majiteã¾a. Nebude nã;m robiã¥ ã¾iadne problã©my.###

Chudã½, ktorã½ bol za volantom, hã¾adal nejakã© zastrã#enã© miesto na zaparkovanie. Preã;iel do vedã¾ajã;ej uliã#ky a vopchal sa pod chatrã° strieã;ku opustenã©ho domu. Rã½chlo vystã°pil z auta a podozrivo sa obzeral okolo seba. Nevidel nikoho.###

Obiã;iel auto, otvoril dvere spolujazdca a povedal: ###Vã;etko v poriadku, generã;I. Mã'ã¾eme Äsã¥.###

Ak tãsã¥och vystã°pil z auta a rã½chlym krokom zamieril k hlavnã©mu vchodu reã;taurã;cie. Skã°sil kã¾uã#ku, ale bolo zamknutã©. Dvere boli zatvorenã©, ale vnã°tri sa eã;te svietilo. Skã°sil nazrieã¥ dovnã°tra cez sklo, ale pre hustã½ farebnã½ zã;ves nevidel niã#. Nestrã;cal Ä#as, zaã#al energicky bã°chaã¥ na dvere a neprestal, kã½m nevidel, ã¾e spoza zã;vesu nakukol chlapãk s Ä#iernymi kuã#eravã½mi vlasmi.

###Kto doã#erta....### zaã#al chlapãk nazlostene, ale keã# rozpoznal svojho tuã#nã©ho priateã¾a, radã;ej vetu nedokonã#il a otvoril dvere.

###Ah, to si ty. Ä#o tu robã;ã; v tomto Ä#ase? A kto sã° tãto pã;ni?###

â##Hej, star½ zlodejisko, ako sa má; Á;? Tãto dvaja sã° moji kamarã;ti a vã;etci traja sme hladnã-.â##

â##Ale u¾ je zatvorenã©, kuchyã#a je upratanã;í, u¾ sme odchã;dzali.â##

â##Myslãm, Å¾e tento má'j priateã¾ Å¥a presvedã#ã lepã;ie ako ja,â## a zamã;val pred nãm sto dolã;rovou bankovkou.

â##Nu¾, viete... musãm povedaã¥, Å¾e viete presvedã#aã¥,â## odpovedal chlapãk, rã½chlo zobral bankovku z tuã#nej ruky a vopchal ju do vrecka koã;ele. â##Nech sa pã;ã#iã#alej,â## dodal, otvoril dvere dokorã;n a sã°ã#asne sa mierne uklonil. Traja sa rã½chlo obzreli,ã#i ich nikto nesleduje, a jeden po druhom vstã°pili do dverã malej reã;taurã;cie.

Reã;taurã;ciu tvorili dve miestnosti a nevyzerala veã¾ami honosne. Na zemi boli surovã© tmavã© tehly. Vo vã°ã#ã;ej miestnosti boli tri okrã°hle stoly, z ktorã½ch jeden stã;í na zoã;liapanom a vyblednutom koberci. Okolo stolov boli vankã°ã;e, aj tieto boli dosã¥ opotrebovanã©. V druhej miestnosti, naopak, bolo zariadenie v zã;ípadnomã;ã½le a zdalo sa, Å¾e prostredie bolo â##intã#nejã;ie.â## Steny zakrã½valiã Å¥aã¾kã© zã;vesy teplã½ch farieb. Osvetlenie bolo tmenã© a prostredie boli prã;jemnejã;ie. Dva malã© stoly u¾ boli prestretã©, pripravenã© pre zã;ikaznãkov na druhã½ deã#. Na kaã¾dom z nich bol tmavozelenã½ obrus s rã'znymi vã½ã;ívkami, obrã°sky rovnakej farby, tanierne zo svetlej keramiky, vidliã#ky vã¾avo a noã¾e vpravo a, v strede, vysokã;í tmavoã¾ltã;í svieã#ka vo svietniku zã#ierneho kameã#a.

â##Mã'ã¾eteã Åsã¥ tam?â## opã½tal sa tãsã¥och, zatiaã¾ã Å#o pravou rukou ukazoval na menã;iu miestnosã¥.

Bez toho, Å¾e by odpovedal, kuã#eravã½ chlapãk voã;iel do menã;ej sã;íly, spojil dva stoly, upravil stoliã#ky a, po miernomã °klone ich gestom pozvalã#alej, povedal. â##Nech sa pã;ã#iã#alej, tu to budete maã¥ pohodlnã©.â##

Vã;etci traja sa usadili k stolu a tãsã¥och povedal: â##Priprav nã;im tã° tvojuã;ã;pecialitu a dones nã;im tri pivã;.â## Potom, bez toho, Å¾e mu dalã#as na odpoveã#, dodal: â##A netvã;ir sa, Å¾e pivo nemã;ã;í. Viem, Å¾e má;ã;í schovanã½ch pivã;r debniã#iek.â##

Generã;l poã#kal, kã½m majiteã¾ã reã;taurã;cie nezmizol v kuchyni, potom zaã#al komentovaã¥ predchã;dzajã°ci rozhovor. â##Senã;tor jeã#lovek, ktorã½ nerobã Å¾iadne okolky. Musãme si naã#ho dã;vaã¥ veã¾kã½ pozor. Ak by nieã#o nã;íhodou nevyã;ilo, ten by ani chvã¾u nevã;íhal, aby najal niekoho inã©ho, aby nã;í odpravil.â##

â##Tak to je dobrã©,â## odpovedal tãsã¥och, â##zdã; sa, Å¾e tu nã;í vã;etci skutoã#ne milujã°,ã#o?â##

â##Snaã¾me sa robiã¥ svoju robotuã#o najlepã;ie a nestane sa nã;im niã# zã©,â## komentoval to ten chudã½, ktorã½ zatiaã¾ã nepovedal ani slovo. Poznã;im dobre tie osoby, ak nebudeme robiã¥ problã©my a splnãme vã;etko,ã#o sa od nã;í budeã¾iadaã¥, pã'jde vã;etko hladko a kaã¾dã½ z nã;í dostane svoju odmenu.â##

â##ã#no, peknã° guã¾ku do streduã#ela,â## poznamenal ten tlstã½.

â##Ale no tak, nekuvikaj ako zvyã#ajne. Doteraz vã¾dy vã;etko dopadlo dobre, nie?â##

â##ã#no, doteraz.â##

Medzitã½m majiteã¾ã reã;taurã;cie, schovanã½ v kuchyni, hovoril tlmene arabsky do telefã³nu: â##ã#no, je to skutoã#ne on.â##

â##Nezdã; sa mi, Å¾e priã;iel k tebe len tak, bez sprievodu.â##

â##Sã° s nãmã#ãã;ã dvaja. Jednã©ho poznã;im veã¾mi dobre a viem, Å¾e pã'sobã v nejakej zvlã;ã;ínej organizã;cii, ktorã; by mala byã¥ nejakã½m spã'sobom naviazanã;í naã#ho.â##

â##Dokã;ã¾eã;í ho odfotiã¥ a poslaã¥ mi fotku? Nechcel by som vã;etko zburcovaã¥ a nakoniec zistiã¥, Å¾e ide iba o zã;ímenu osoby.â##

â##Dobre, uvidãm,ã#o sa dã;í robiã¥. Daj mi eã;íte pivã;r minã°t.â##

Chlapák ukončil hovor, zapol telekameru mobilu, ktorú si vsunul do vrečka koženej tašky, aby objektív vytáhol von, zobral hliníkovú tyčičku a položil na ňu tri veľké poháre. Otvoril tri veľké piva a tie ich položil na tyčičku. Zdvihol tyčičku pravou rukou, nadchol sa a vydal sa k stolu s tromi hosťami.

„Dáťam, že značka v ňom bude vyhovovať,“ povedal a ukladal poháre na stôl. „Bohužiaľ, nemáme veľké vlny. Zákony o alkohole sú tu veľké prísne.“

„Áno, Áno, neboj sa,“ povedal ticho, chytil veľkú a zašiel pivo do pohára, ktorú sa plnil hlavne penou.

Chlapák sa veľmi pozorne postavil rovno pred generála, zobral mu pohár, mierne sa naklonil a nalial doňho takmer polovicu veľkej. To isté urobil s pohárom chudáka a zvolal: „Tak sa to robí. Dáťam, že chlapík Iránec nemusí byť troch Američanov, ako sa leje pivo, však?“

Troja hostia sa srdečne rozosmiali, zdvihli poháre a pripili si.

Majite reštaurácie, potom, čo naznačil zvyčajne ťažko, znovu vošiel do kuchyne. Ihneď po prekročení prahu a keď sa uistil, že ho nikto nesleduje, skontroloval vlastnú mobil, aby si overil zber. Obraz bol trasavý, ale tvár generála Campbella bola dobre viditeľná. Poslal video na WhatsApp, na ktorom volal predtým a trezlivito akal. Neprešla ani minúta, keď ho jemné vibrovanie telefónu upozornilo na prichádzajúci hovor.

„Je to on,“ povedal hlas na opačnej strane, „do hodiny, maximálne, sme tam. Nedovoľ, aby niekam zmizli.“

„Práve prišli a ešte nezačali jesť. Nemusíte sa ponáhľať,“ a zložil.

KozmickÃ¡ loÄ# Theos â## AdmirÃ¡l

Elisa sa eÄ;te stÃ¡le dÃ¡vala na malÃ½ predmet, ktorÃ½ jej Azakis nechal padnÃ½ do ruky, keÄ# sa otvorili dvere modulu Ä#Äslo Ä;esÄÿ na internÃ½ presun. VystÃºpil z neho Petri so Ä¼iarivÃ½m Äºsmevom a v ruke drÃ½al plukovnÃ¡kov mobil.

â##ZvlÃ¡dol som to,â## zvolal, â##teda, aspoÄ# myslÃ¡m.â## RÃ½chlo podiÄ;iel k trom, ktorÃ½ stÃ¡li pri radiacom pulte a pokračoval: â##Je to rozhodne zastaralÃ½ systÃ©m, ale myslÃ¡m, Ä¼e som odhalil princÃ¡p fungovania. Pripojil som sa k jednÃ©mu z tÃ½ch satelitov, ktorÃ© krÃ¡Ä¼ia okolo planÃ©ty, niÄ¼Ä;ie, ako je naÄ;ja loÄ#, a myslÃ¡m, Ä¼e teraz mÃ¡Ä¼ete volaÄÿ.â##

â##Si gÃ©nius, priateÄ¼u,â## zvolal Azakis, â##nemal som pochybnosti, Ä¼e to dokÃ¡Ä¼eÄ;â##

â##SkÃ¡r, ako budeme oslavovaÄÿ, najprv vyskÃ¡ajme, Ä#i to bude skutoÄ#ne fungovaÄÿ,â## ozval sa Jack, vytiahol mobil z rÃºk mimozemÄ;Ä;ana. PlukovnÃ¡k pozorne sledoval displej mobilu a s ÄºÄ¼asom povedal: â##NeuveriteÄ¼nÃ©, mÃ¡m tu tri prÃºÄ¼ky signÃ¡lu.â##

â##No tak, skÃ¡aj,â## povzbudila ho vzruÄ;enÃ¡ Elisa.

Jack rÃ½chle prebehol zoznam kontaktov a vyhÃ¡adal Ä#Äslo admirÃ¡la Wilsona. No skÃ¡r ako zavola, napadlo mu jedna otÃ¡zka: â##KoÄ¼ko hodÃ¡n je teraz vo Washingtone?â##

â##No, malo by tam byÄÿ tak pol tretej popoludnÃ½,â## odpovedala Elisa potom, Ä#o sa pozrela na svoje hodinky.

â##Dobre, takÄ¼e skÃ¡sim.â## Jack sa nadÃ½chol a stlaÄ;il tlaÄ;idlo â##VolaÄÿâ##. TelefÃ³n zvonil. NeuveriteÄ¼nÃ©...

Trpezlivo Ä#akal a aÄ¼ po siedmom zazvonenÃ½ sa ozval hlbokÃ½ admirÃ¡lov hlas: â##AdmirÃ¡l BenjamÃ¡n Wilson, kto je tam?â##

â##AdmirÃ¡l, tu plukovnÃ¡k Jack Hudson, poÄ#ujete ma?â##

â##Iste synu, silno a jasne. MÃ¡m radosÄÿ, Ä¼e Ä;a po takom dlhom Ä#ase zase poÄ#ujem. Si v poriadku?â##

â##AdmirÃ¡l... Ä#no, Ä;no, Ä#akujem...â## Jack bol veÄ¼mi zarazenÃ½ a skutoÄ#ne nevedel odkiaÄ¼ zaÄ#aÄÿ. â##RuÄ;Ã¡m vÃ¡s kvÃ½li jednej veÄ¼mi sÃºrnej udalosti, ale â#! je to vlastne Äºplne neuveriteÄ¼nÃ©.â##

â##ChlapÄ#e, tak uÄ¼ ma nenapÃ¡naj. Ä#o sa vlastne deje?â##

â##NuÄ¼, veÄ¼mi Ä;Ä¼ko sa to vysvetlÃ½je. DÃ¡verujete mi, vÃ¡jak?â##

â##Ale jasnÃ©, Ä#o sÃº to za otÃ¡zky?â##

â##To, Ä#o vÃ¡m chcem povedaÄÿ sa mÃ¡Ä¼e zdaÄÿ absurdnÃ©, ale mÃ¡Ä¼em vÃ¡s uistiÄÿ, Ä¼e je to Ä#istÃ¡ pravda.â##

â##Jack, ak mi ihneÄ# nieÄ#o nepovieÄ;í, moje ÄºbohÃ© srdce by to nemuselo zvlÃ¡dnuÄÿ.â##

â##Ok.â## PlukovnÃ¡k urobil malÃº pauzu, potom povedal vÃ¡etko jednÃ½m dychom. â##Ja sa v tejto chvíli nachÃ¡dzam na obeÄ¼nej drÃ¡he okolo Zeme. Som na vesmÃ¡rnej lodi mimozemÄ;Ä;anov a mÃ¡m hroznÃ© novinky, ktorÃ© by sme mali oznÃ¡miÄÿ priamo prezidentovi SpojenÃ½ch Ä;Ã¡tov. Vy ste jedinÃ¡ osoba, ktorej dÃ¡verujem a kto by mi mohol pomÃ¡cÄÿ dostaÄÿ sa s nÃ¡m do kontaktu. PrisahÃ¡m vÃ¡m na pamiatku mÃ¡jho otca, Ä¼e to nie je Ä¼art.â##

PreÄ;lo niekoÄ¼ko dlhokÃ¡nskych sekÃºnd, poÄ#as ktorÃ½ch nevyÄ;iel zo slÃºchadla Ä¼iadny zvuk. ChvÃ¡Ä¼oÄ#ku sa Jack obÃ¡val, Ä¼e to admirÃ¡la skosilo. Potom hlas z druhej strany povedal: â##SkutoÄ#ne mi volÃ¡Ä;í zhora? A ako si to, doÄ#erta, dokÃ¡zal?â##

Wilson je skutoÄ#ne neuveriteÄ¼nÃ½. Namiesto toho, aby sa obÃ¡val, Ä#o s mimozemÄ;Ä;anmi, pÃ½ta sa, ako dokÃ¡Ä¼e telefonovaÄÿ z vesmÃ¡ru... FantastickÃ½...

â##No, pomocou ich technolÃ³gie dokÃ¡zali vytvoriÄ spojienie s telekomunikaÄnÃ½m satelitom. NevieÄm vÃ½m povedaÄ oveÄa viac.â##

â##MimozemÃ¡;Ã¥ania. Ale odkiaÄ priÃ¡li? A Äo je to hroziacu katastrofu? A preÄo by mali zobraÄ prÃ¡ve teba?â##

â##AdmirÃ¡l, je to dlhÃ½ prÃ¡beh, ktorÃ½ vÃ½m raz, dÃ½fam, budem maÄ prÃ¡leÄitosÄ ¥ porozprÃ¡vaÄ, ale teraz je dÃ½leÄitejÃ¡ie, aby ste ma ÄÄm skÃ¡r spojil s prezidentom.â##

ChlapÄe mÃ¡j, ja ti sÃ¡ce slepo verÃ¡m, ale aby som nieÄo podobnÃ© povedal nÃ¡;Ã½mu milovanÃ©mu prezidentovi, budem potrebovaÄ nieÄo viac, ako jeden tvoj telefonÃ¡t.â##

â##Myslel som si to a zdÃ¡ sa mi to sprÃ¡vne,â## pokračoval Jack. â##A keby som vÃ½m povedal, Äe v tejto chvÃ¡li sedÃ¡te v hnedom kresle a na kolenÃ¡ch mÃ¡te vÃ½tlaÄok New York Times, zneli by vÃ½m moje slovÃ¡; presvedÃ¡ivejÃ¡ie?â## Petri dokÃ¡zal pomocou signÃ¡lov admirÃ¡lovho telefÃ¡nu zistiÄ jeho koordinÃ¡ty, umiestnil Theos prÃ¡ve nad zenit mesta a aktivoval senzory krÃ¡tkeho dosahu, ktorÃ© zamieril priamo na zdroj emisiÃ¡.

â##Do hÃ¡ja!â##, admirÃ¡l vyskoÄil na nohy, aÄ noviny sadli na zem. â##Ako si sa to dozvedel? Tu nemÃ¡Äu byÄ skrytÃ© telekamery. Moju kancelÃ¡riu dÃ½sledne kontrolujÃ© kaÄdÃ½ deÄ.â##

â##To, ÄÄm sa pozerÃ¡m, nie je skutoÄnÃ¡; â##telekameraâ##. Povedzme, Äe je to absolÃºtne neuveriteÄnÃ½ zobrazovacÃ¡ systÃ©m. Sme 50 000 kilometrov od Zeme a mohol by som odtiaÄto bez problÃ©mov ÄÄtaÄ vaÄe noviny. Mohol by som vÃ½m dokonca povedaÄ ¥, akÃ½ mÃ¡te prÃ¡ve pulz.â##

â##Ä½artujeÃ¡, vÃ¡ak?â##

Jack pozrel na Petriho, ktorÃ½ okamÃ¡ite zmenil reÄim vizualizÃ¡cie.

AdmirÃ¡l bol teraz na obraze ako ruÄovkastÃ¡ osoba, s rÃ½znymi ÄltkastÃ½mi a tmavosivÃ½mi odtieÄmi. Na obrazovke vpravo hore sa zobrazilo niekoÄko ÄÄslic. Jack ich preÄÄal a pokračoval: â##VaÄe srdce mÃ¡ devÄÄdesiat Äderov za minÃºtu a vÃ¡; tlak je 135/90 mmHg.â##

â##Ja viem, vyÃ¡;Ä ako by mal byÄ. Beriem aj tabletky na tlak, ale nie vÃ½dy sa udrÃ½Ä-, VieÃ¡, roky...â## Potom sa zamyslel a zvolal: â##Ale veÄ to je vÃ¡etko neuveriteÄnÃ©, ohromnÃ©. MysleÃ¡; Äe by si mohol to istÃ© urobiÄ aj s prezidentom?â##

â##MysleÄm, Äe Äno,â## odpovedal Jack a snaÄil sa zÃ¡skaÄ potvrdenie svojich slov obracajÃ©c sa na Petriho, ktorÃ½ iba mierne prikÃ½vol.

â##Mohol by si mi aspoÄ naznaÄiÄ, Äo sa deje? VzhÃ¡dom na to, Äe priÃ¡li ktovie odkiaÄ, aby nÃ¡m tÃº udalosÄ oznÃ¡mili, zrejme je to nieÄo veÄmi vÃ¡;Äne.â##

â##Äno, zdÃ¡ sa mi sprÃ¡vne, Äe by ste mali vedieÄ, o Äo ide.â##

Elisa ho gestami a grimasami povzbudzovala, aby pokračoval.

â##Ich planÃ©ta sa veÄmi rÃ½chlo pribliÄuje k naÃ¡ej. Jeden z jej satelitov, presne Kodon, preletÃ¡ Äplne tesne okolo nÃ¡s o menej ako sedem dnÃ¡ a to by mohlo spÃ¡sobiÄ veÄmi vÃ¡;Äne neprÃ¡jemnosti. Mohlo by to ovplyvniÄ aj naÃ¡u obeÄnÃº drÃ¡hu a obeÄnÃº drÃ¡hu Mesiaca. Na naÃ¡ej planÃ©te by mohlo dÃ½jsÄ k vÃ¡;Änym prÃ¡livom a vysokÃ© vody by mohli zmiesÄ miliÃ¡ny ÄudÃ¡-. Jednoducho, hrozÃ¡ nÃ¡m obrovskÃ¡ katastrofa.â##

AdmirÃ¡l ostal Äplne onemenÃ½. SÃ¥aÄka dosadol na svoje hnedÃ© kreslo a iba zaÄjepkal: â##NemÃ¡Äem tomu uveriÄ.â##

â##V skutoÄnosti, tÃ¡to naÃ¡i priatelia sÃº ochotnÃ¡ poskytnÃºÄ nÃ¡m systÃ©m, ktorÃ½ by bol schopnÃ½ zamedziÄ vÃ¡ÄÄine katastrofickÃ½ch dÃ½sledkov, ale je to veÄmi nebezpeÄnÃ¡; procedÃºra, ktorÃ¡ nebola nikdy predtÃ½m vyskÃ¡ÄanÃ¡; v praxi. Okrem toho, aj keby vÃ¡etko iÃ¡lo podÄa plÃ¡nov, nedokÃ¡Äeme sa Äplne vyhnÃºÄ dÃ½sledkom. UrÃ¡itÃ¡; ÄasÄ planetÃ¡rneho vplyvu sa nebude daÄ Äplne anulovaÄ. Preto sa budeme musieÄ pripraviÄ, aby sa Äkody znÃ¡Äili na minimum.â##

â##ChlapÄ#e mÄ'j,â## odpovedal zdrÄ¼anlivo admirÄ¼l, â##myslÄ¼m, Ä¼e prezident by mal byÄ¼ ihneÄ¼ informovanÄ¼ o vÄ¼jetkom, Ä¼o si mi povedal. DÄ¼fam iba, pre tvoje aj moje dobro, Ä¼e toto vÄ¼jetko nie je iba Ä¼art, pretoÄ¼e v opaÄ¼nom prÄ¼pade by to malo pre nÄ¼s neprÄ¼jemnÄ¼ dÄ¼sledky. MoÄ¼no som iba jednoducho zaspal namojom kresle a o chvÄ¼Ä¼ku sa zobudÄ¼m a uvedomÄ¼m si, Ä¼e to bude iba noÄ¼nÄ¼ mora.â##

â##Aj mne by sa to tak pÄ¼Ä¼ilo, pÄ¼n admirÄ¼l. BohuÄ¼iaÄ¼, toto nie je zlÄ¼ sen, ale surovÄ¼ skutoÄ¼nosÄ¼. DÄ¼fam, Ä¼e mi pomÄ¼Ä¼ete odovzdaÄ¼ tieto novinky prezidentovi.â##

â##Dobre. Daj mi iba troÄ¼ku Ä¼asu, aby som naÄ¼iel sprÄ¼vny kanÄ¼l. Ako Ä¼a mÄ¼Ä¼em kontaktovaÄ¼?â##

â##MyslÄ¼m, Ä¼e mi mÄ¼Ä¼ete jednoducho zavolaÄ¼ na toto Ä¼slo.â## povedal Jack, a znovu sa obrÄ¼til na Petriho, ktorÄ¼ iba pokrÄ¼il plecami. â##Malo by to fungovaÄ¼,â## pokraÄ¼oval Jack, â##v kaÄ¼dom prÄ¼pade, ak nezavolÄ¼te do jednej hodiny, zavolÄ¼m ja, dobre? â##

â##Dobre, teda sa poÄ¼ujeme neskÄ¼r.â##

â##Ä¼akujem vÄ¼m, skutoÄ¼ne zo srdca Ä¼akujem,â## povedal plukovnÄ¼k a ukonÄ¼il hovor. NiekoÄ¼ko sekÄ¼nd ostal Ä¼plne nehybne stÄ¼Ä¼ s pohÄ¼adom upretÄ¼m do prÄ¼zdna, potom sa obrÄ¼til k ostatnÄ¼m, ktorÄ¼ Ä¼plne viseli na jeho perÄ¼ch, a povedal â##PomÄ¼Ä¼ nÄ¼m.â##

â##DÄ¼fajme,â## odpovedal vÄ¼havo Elisa. â##NemyslÄ¼m, Ä¼e bude jednoduchÄ¼ presvedÄ¼iÄ¼ prezidenta, Ä¼e toto nie je iba nejakÄ¼ vÄ¼mysel.â##

â##Iba on by to mohol zvlÄ¼dnuÄ¼. Dajme mu trochu Ä¼asu.â## Potom, obrÄ¼tiac sa k Petrimu povedal: â##ProsÄ¼m Ä¼a, snaÄ¼ sa pomocou tÄ¼ch tvojich â##senzorovâ## alebo inÄ¼ch tvojich diabolskÄ¼ch vynÄ¼lezov, pripravÄ¼ pekÄ¼ divadielko. MusÄ¼me ich Ä¼plne ohromiÄ¼.â##

â##To nechaj na mÄ¼a,â## odpovedal Petri so sardonickÄ¼m Ä¼smevom. â##Ä¼peciÄ¼lne efekty nebudÄ¼ urÄ¼ite chÄ¼baÄ¼.â##

â##Ak chceÄ¼, mÄ¼Ä¼em ti presne ukÄ¼zaÄ¼ rezidenciu prezidenta v Bielom dome, alebo Pentagon, Ä¼o je sÄ¼dlo generÄ¼lneho Ä¼tÄ¼bu Ministerstva obrany.â##

â##TakÄ¼e,â## povedala Elisa priblÄ¼iac sa k Azakisovi, â##zatiaÄ¼ Ä¼o sa vy dvaja zabÄ¼vate a stráÄ¼Ä¼te tÄ¼ch chudÄ¼kov na Zemi, bola by som vÄ¼m veÄ¼mi vÄ¼aÄ¼nÄ¼, keby si mi vysvetlil, Ä¼o je to tÄ¼ zvlÄ¼Ä¼tne veciÄ¼ka, Ä¼o si dal predtÄ¼m.â##

â##Ako som ti uÄ¼ povedal, myslÄ¼m, Ä¼e by to mohlo byÄ¼ rieÄ¼enie pre vÄ¼jetky vaÄ¼je problÄ¼my s odpadom.â##

â##Teraz mi povieÄ¼, Ä¼e to staÄ¼Ä¼ zapnÄ¼Ä¼ a vÄ¼jetok plast zmizne?â##

â##NaneÄ¼Ä¼astie, nieÄ¼o podobnÄ¼ sme eÄ¼te nevymysleli, ale toto by vÄ¼m mohlo pomÄ¼Ä¼ nahradiÄ¼ ho.â##

â##Som samÄ¼ ucho,â## a podala mu maliÄ¼kÄ¼ predmet.

â##TÄ¼to veciÄ¼ka je minigenerÄ¼tor silovÄ¼ho poÄ¼a. VÄ¼aka jednoduchÄ¼mu programovaniu dokÄ¼Ä¼ nadobudnÄ¼Ä¼ Ä¼ubovoÄ¼nÄ¼ formu.â##

â##NechÄ¼pem.â##

â##Teraz ti ukÄ¼Ä¼em. Otvor ruku.â## Azakis opatrne chytil hranol medzi palcom a ukazovÄ¼kom a poloÄ¼il jej ho na otvorenÄ¼ dlaÄ¼. NpreÄ¼la ani sekunda, keÄ¼ sa mu na ruke objavila prekrÄ¼sna pestrofarebnÄ¼ miska.

â##Ä¼o to je...â##, prestraÄ¼enÄ¼ Elisa inÄ¼tinktÄ¼vne stiahla ruku, Ä¼o spÄ¼sobilo, Ä¼e miska spadla na zem, ale nerozbila sa, iba sa odrÄ¼Ä¼ala a poskakovala, Ä¼o bolo vÄ¼ak zvlÄ¼Ä¼tne, nevydÄ¼vala Ä¼iadny zvuk.

â##PrepÄ¼Ä¼,â## ospravedlnila sa Elisa. â##to som nechcela, naozaj,â## povedala a zohla sa, aby miskú zdvihla.

Zdvihla ju a začala si ju pozorne obzerať zo všetkých strán. Napriek úplne hladkému povrchu miska neodrážala žiadne svetlo. Na dotyk bol predmet chladnej ako by sa dala akákoľvek a vyzeral, že nie je vyrobený zo žiadneho zo známych materiálov.

«Je to úplne neuveriteľné. Ako si to dokázal?»

«To je všetko jeho zásluha,» odpovedal Azakis ukazujúc na malý čierny predmet, ktorý vyzeral ako zarímovaný na dne misky. «To ten predmet vytvorila silová pole vo forme, ktorú vidíš.»

A mohol by si to premeniť aj na formu ľubovoľnú?»

«Určite,» odpovedal Azakis s úsmevom. «Pozri,» dotkol sa ukazovateľkom malého hranola a nádozba zmizla. Znovu zovrel hranol medzi palcom a ukazovateľkom a z nich oho nič sa zjavila kobaltovo modrá ľubovoľná s dlhým hrdlom.

Elisa ostala stáť s otvorenými stami a chvilu jej trvalo, kým sa prebrala. Potom, bez toho, že by odtrhla oči z vytvoreného predmetu, povedala: «Jack, počuj, toto musíš vidieť.»

Plukovník, ktorý udal Petrimu všetky indikácie na identifikáciu oboch objektov, sa obrátil a približoval sa k nej pokojným krokom. Pozeral na predmet, ktorý držal Azakis v ruke a znudene povedal: «Fľaša? Áno je na tom taký zaujímavý?»

«Áno, fľaša,» odpovedala trochu napätá Elisa, «akurát, že pred chvíľou to bola prekrásna pestrofarebná miska.»

«Ale no tak, neuvažuj si zo mňa.»

«Zak, ukáž mu to.»

Mimozemčan zopakoval tie isté akcie ako pred chvíľou a v rukách sa mu objavila obrovská guľa čierneho dechtu.

Do riti, zvolal plukovník a uskočil dozadu.

«Toto by ste mali poznať, nie?» odpovedal Azakis, zatiaľ čo objavil guľu s takmer metrovým priemerom.

«Áno, Áno,» zvolala doktorka vzrušene. «Je úplne rovnaký ako tá, ktorú sme našli pochovanú v tŕbore, vnútri tej zahradnej kamennej schránky.»

«A boli tam našli tri,» dodal plukovník, «Áno potom zaistili prístroje vašej lode.»

«Presne tak,» potvrdil Azakis. «Nechali sme ich tam, keď sme tam boli naposledy. Sláviť ich ako známky na označenie miesta nášho náleziska plastu.»

«Super,» zvolala Elisa. «Teraz sa to pomaly vyjasňuje.»

«Prepáč, hlápa otázkou,» povedal Jack obrátiac sa k mimozemčanovi. «Ale ak by sme chceli použiť tieto veci ako nástroje, napríklad na vodu, mali by sme vymyslieť aj praktický systém na otvorenie a zatvorenie. Ako by sa to dalo vymyslieť?»

«Jednoduché. Stačí použiť druhý hranol a vytvarovať z neho viečko.»

«Som hlupák, že som na to nepomyslel,» zvolal Jack a uderil sa po čele.

«Ako voláte tieto sympatické veci?» opýtala sa Elisa zvedavo.

«Na vašej planete ich voláme Shani,» odpovedal Azakis a znovu zručil guľu a vrátil jej tmavý hranol.

«Takže toto je malý Shani,» povedala Elisa s úsmevom znova si obzerajúc hranol. «Mám aj ja skúsiť niečo vytvoriť?»

«No, nie je to tak jednoduché. Ja to dokážem, pretože na jeho programovanie v reálnom čase využívam moje zariadenie N^COM. Takže, buď naimplantujem jedno aj tebe alebo...» Prerušil sa a začal sa prehrávať v zásuvke na boku konzoly. Po niekoľkých sekundách vytiahol príslušenstvo podobné tej, ktorú predtým používali na dialógy, a podal ju Elise dokončiac vetu: «použijte toto.»

«To si máš nasadiť na hlavu?» opýtala sa vášnivo Elisa.

###Iste.##

###Nieže mi to osmaže mozog?!##

Azakis sa usmial. Opatrne ju chytil za ruky a pomohol jej spraviť si prilbu nasadiť.

###A teraz?##

###Zober Shani medzi prsty a myslí na nejaký predmet. Nemaj strach, čo sa táka rozmerov. Je naprogramovaný tak, aby po premene nepresiahol meter kubický.##

Elisa zatvorila oči a skoncentrovala sa. Po niekoľkých sekundách sa medzi jej rukami zjavil trojramenný strieborný svietnik.

###Bože,## zvolala oči. ##To je absurdné. Neuverite.## Elisa nedokázala udržať svoje emócie. Obracala svietnik v rukách a skúmala jeho detaily. ##Je presne taká, ako som si ho predstavovala. To nie je možnosť, snívam.##

Nasiriya a strachy

Dva veľkí otvorení dvere prichádzajúce zo severnej časti mesta, každé s tromi osobami, zastali pred červeným semaforom na zdanlivo opustenej križovatke. Trpezlivo čakali na zelenú a potom pomaly pokračovali v jazde a ich približne dvadsať metrov, každé 1/2m nedošli k starej opustenej dielni.

Z prvého z dvoch dverí vyliezol korpulentný chlap so starými nohavicami, ktoré sa opatrne priblížil k vchodu a prestrihol hrdzavú oceľovú dráhu, ktorú držal zavretými veľkými dverami. Ihneď za ním vystúpil z druhého vozidla druhý muž. Ak on bol dosť korpulentný. Spoločne s ním silami presunuli starý panel, ktorý slúžil ako dvere. Museli sa trochu namáhať, ale nakoniec sa panel s kovovým kľúčom otvoril. Panel posunuli nabok, a tak sa vchod úplne odkryl.

Vodiči oboch vozidiel, ktorí čakali s motormi na minimálnych otáčkach, vošli do starej dielne a vypli motory.

Ideme povedal muž, ktorý vyzeral na úbohá, zatiaľ čo z dverí vstúpili zoskakovali ďalší traja. Dvaja, ktorí ostali pri vchode, sa pripojili k skupinke a všetci išli do hlavného vchodu reštaurácie.

Všetci členovia malej prepadovej skupiny boli ozbrojení puškami AK-47 a na opaskoch niektorých z nich boli zadržané pušky na arabské Janbiya. Neboli to veľmi dlhé dýky, ale ich čepele boli naostrené na oboch stranách, čo z nich robilo skutočne hrozivé zbrane.

Majite reštaurácie, vedomí si skutočnosti, že každé chvilku mohli prísť jeho spoločníci, lietali medzi salónikom a zadným vchodom, odkiaľ vyzeral vonku, aby kontroloval podozrivé pohyby. Týmto jeho nervozitu si však všimol generál, ktorý bol dosť skosený na to, aby si domyslel, že niečo nie je v poriadku. S veľkou hovorovou, že si berie fľašu piva, priblížil sa k uchu tlesoča a zašepkal: Nezdá sa ti, že ten tvoj kamarát je nejaký nervózny?

Pravdu povediac, aj ja som si to už všimol, odpovedal tlesoch potichu.
Odkedy ho poznáš? Nieže nám organizuje nejaké blbé prekvapenie?
Nie, to snáď nie... Vždy to bol správny chlap.
Keď hovoríš, povedal generál a rýchlo vstal zo stoličky, ale sa mu neverím. Ideme preč, a to rýchlo.

Ďalší dvaja sa na seba chvilku neveriacky pozerali, potom sa aj oni zdvihli a išli za majiteľom.

Všetka za všetko povedal tlesoch, ale teraz musíme padať, a vsunul mu do vrecka košeľu stodožrovku.

Ale veďte ste ešte nemali dezert, namietol kučeravý chlap.

Lepšie, drám diťu, odpovedal tlesoch a ponáhľal sa k dveriam. Vykukol za záves a, keďže nevidel nič zvláštne, naznačil ďalším dvom, aby ho nasledovali. Nestihol sa dostať ani cez prah, keď každým okamihom okolo postrehol tri sprava sa blúžiaci osoby.

Bastard, stihol iba vykřiknúť, keď mu najbližší z troch ľahkom angličtinou naskáľal zastaviť sa. Namiesto toho odtrhol z opasku granát a otočil sa k svojim kamarátom, zvolal Flashbang!

Tá dvaja okamžite zavreli oči a zapchali si uši. Hlbokú noc prerušilo oslepujúce svetlo a hlučnosť vzbuch. Traja ostali, prekvapenou reakciou tlesoča, ostali

niekoľko sekúnd oslepená a ohlušená vzbuchom granátu, preto nestihli zastaviť troch Američanov, ktorí utekali smerom k svojmu vozidlu.

„Páťte,“ zvolal Áťof prepadovej skupiny.

Dávka z AK-47 sledovala utečencov, ale vzhľadom na to, že Áťnok flashbang eťte nepominul, strely nikoho nezasiahli.

„Preť, preť,“ kričal chudáč, vytiahol svoju Berettu M9 z puzdra pod pačou a odpovedal na strečbu.

Tľoch v behu vytiahol z vrečka saka diačkovč ovlčda a otvoril dvere vozidla. Potom skočil dovnútra a uchytil jednu z pučiek M-16, ktorč nosil včdy so sebou. Hodil ju generčovi a sám si zobral gučomet FN P90 a začal pčliť na čtočnokov.

„Počme preť!“ zreval ten chudáč a so sklonenou hlavou prečiel rovno k dverčim vodiča. Kčm ho kryli jeho dvaja priatelia, vliezol do auta. Čalčja dčvka spoza chrbta vyrazila diery na plechovej brčne čopy pred nimi.

Medzčm traja agresori, ktorč sa dostali do rečtaurčcie zozadu, vykukli z hlavnčch dverč a pripojili sa ku svojim druhom z čtočnej jednotky. Mierili rozhodne lepčie ako ich kolegovia. Jeden z nčbojov zasiahol spčtnč zrkadlo, ktorč sa rozbilo na tisíc kčskov.

„Doččakač,“ zvolal ten chudáč, inčtinkčvne sklonil hlavu a snačil sa načtartovať.

„Generčl, nastupujte,“ zvolal tľoch striččajčc v smere čtočnokov.

S mladčkou mrčnosčou sa generčl Campbell hodil na zadnč sedadlo, zatiačč čo mu nčboj zavadil o ččavč nohu a zavčtal sa do otvorenčch dverč. Rčchlym pohybom uvočnil zadnč sedadlo, aby dosiahol do batočinovčho priestoru. Okamčite si včimol grančty uločenč v polystyrčnovom obale. Nerozmččal, z jednčho odtrhol poistku a hodil ho smerom k čtočnokom.

„Grančt,“ zvolal a dosadol na sedadlo.

Kčm novč dčvka z AK-47 rozbčjala zadnč okno a ničila zadnč pravč svetlo, grančt sa dokotčal doprostred skupinky čtočnokov, ktorč sa, vedomč si hroziaceho nebezpečenstva, hodili na zem. Ohlučujčci včbuch prečal tmu noci.

Tľoch vyučil prekvapujčci zčsah generčla a utekal k dverčim spolujazdca, vysadol a s jednou nohou eťte vonku kričal: „Čoč, čoč!“

Chudáč stlačil pedčl plynu ač na podlahu, gumy zapčkali a vozidlo vyskočilo smerom k starej brčne opustenej čopy. Včha vozidla ččahko prerazila hrdzavč plech vrčt, ktorč padli na zem. Auto pokračoval vo svojej blčznivej jazde a ničilo včetko, čo mu stčlo v ceste. Starč črepnčky, polorozpadnutč drevenč debničky, stoličky, dokonca aj dva stčpy osvetlenia. Z autom sa zdvihli mraky prachu a piesku. Chudáč za volantom sa sčce snačil vyhčbač sa prekččkam, pri otččanč volantom doprava a dočava vyuččval svoju hmotnosť, no nedokčzal sa vyhnčč polorozpadnutčmu drevenčmu stčpu, ktorč podopieral celč stričku. Čpa sa zatriasla a potom sa zrčtila, ako keby na ču dopadla obrovskč skala. Toto včetko sa stalo vo chčli, keč vozidlo potom, čo prerazilo aj zadnč dvere, vyletelo zo starej dielne a vletelo do hromady odpadkov, ktorč ostala na boku cesty. Tam sa auto zastavilo.

„Doččakač,“ zvolal generčl, ktorč uč niekoľkokrčt udrel hlavou do dverč vozidla. „Kto čča učil čofčrovač?“

Ako odpoveč chudáč znovu stlačil pedčl akcelerčtora ač na podlahu a snačil sa vyslobodič vozidlo z odpadkov. Medzi kolesč sa dostalo niekoľko farebnčch handier a za zadnom nčraznčku ostal zavesenč starč televčzor. Musel sa najprv vymotač z odpadkov, ač potom prečiel na okraj cesty. Nakoniec sa podarilo dostač vozidlo cez nčzky obrubnč na hlavnč cestu smerujčcu na včchod.

„Kto to bol, dočerta?“ opýtala sa tľach, keď sa konečne bezpečne usadil na sedadle a zatvoril dvere.

„To by si sa mal opýtať svojho kamaráta v krčme,“ odpovedal stručne chudáč.

„Ak sa mi dostane do rúk, dám mu zošerať vjetky lyžice a vidličky, a aj varechy.“

„No čo už, kamarát máj. Už by si mal vedieť, že tu nemá žiť veriť nikomu.“ A keď zabľabal do uličky vpravo, dodal: „Aspoň sme si dali niečo pod zub.“

TMavé auto sa rozbehlo do tmavej noci, no za sebou nechávalo nezvyčajnú stopu neidentifikovanej kvapaliny.

KozmickÃ; loÄ# Theos â## Prezident

â##Ale odkiaÄ¾ berie energiu na vytvorenie takÄ©ho silnÄ©ho silovÄ©ho poÄ¾a?â## opÄ½tal sa zvedavo plukovnÄk, zatiaÄ¾ Ä#o pozorne sledoval prÃ;ve vytvorenÄ½ svietnik.

â##Energia je vÄ;ade, v kaÄ¾dom mieste vesmÄru,â## odvetil Azakis. â##Toto vÄ;etko, Ä#o ho tvorÄ-, je otÃ;zkou hmoty a hmota nie je niÄ# inÄ©, ako ako forma energie a naopak. Dokonca aj Ä¾ivÄ© bytosti nie sÄº niÄ# inÄ© ako jednoduchÄ© formy energie a hmoty.â##

â##Sme z rovnakej lÃ;tky ako hviezdy,â## poÄ;epkala uchvÄ;tenÄ; Elisa, ktorÄ; si pripamÄ tÄ;vala slovÄ; niekoho slÄ;vneho, ale v tej chvíli si nevedela spomenÄºÄ¥ na jeho meno.

â##Tak s tÄ½m sÄºhlasÄm, ale dokÄ;zaÄ¥ ju takto skrotiÄ¥, to nie je len tak,â## odpovedal plukovnÄk.

Chcel sa opÄ½taÄ¥ Ä#alÄ;ie veci, ale preruÄ;ila ho melÄ³dia blues vychÄ;dzajÄºca z jeho mobilu.

â##Kto to je?â## opÄ½tal sa nahlas, kÄ½m Ä#Ätal meno volajÄºceho â##Camp Adder â## VÄºznenieâ##.

â##PlukovnÄk Hudson,â## povedal stroho do mikrofÄ³nu.

â##PlukovnÄk, koneÄ#ne.â##

Jack ihneÄ# rozpoznal hlas Ä#ierneho serÄ¾anta, ktorÄ½ ho sprevÄ;dzal uÄ¾ na mnohÄ½ch akciÄ;ch. â##SerÄ¾ant, Ä#o sa stalo?â##

â##SÄº to uÄ¾ hodiny, Ä#o vÄ;s hÄ¾adÄ;m. Kde ste, preboha?!â##

â##No, dalo by sa povedaÄ¥, Ä¾e sa otÄ;Ä#am ako mesiac okolo zeme. Ale povedzte, serÄ¾ant, Ä#o sa stalo?â##

â##Chcel som vÄ;s iba informovaÄ¥, Ä¾e vaÄ;a Ä¾iadosÄ¥ o presun generÄ;la bola splnenÄ; bez problÄ©mov.â##

â##Ä½iadosÄ¥ o presun generÄ;la? O Ä#om to, do riti, hovorÄte?â##

â##MÄ;m pred sebou pÄsomnÄ½ rozkaz, vami podpÄsanÄ½, ktorÄ½ autorizuje generÄ;la Richarda Wrighta a plukovnÄka Olivera Morrisa, aby prevzali generÄ;la Campbella a previezli do na miesto top secret. Overil som podpis, je skutoÄ#ne vÄ;Ä;.â##

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.